

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 30 października 2023 r.
(OR. en)

14833/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0379 (COD)

EF 322
ECOFIN 1106
CODEC 2003

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 17 października 2023 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2023) 660 final

Dotyczy: Wniosek - ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1011 w odniesieniu do zakresu przepisów dotyczących wskaźników referencyjnych, stosowania w Unii wskaźników referencyjnych opracowywanych przez administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim oraz niektórych wymogów sprawozdawczych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 660 final.

Zał.: COM(2023) 660 final

Bruksela, dnia 17.10.2023 r.
COM(2023) 660 final

2023/0379 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1011 w odniesieniu do zakresu przepisów dotyczących wskaźników referencyjnych, stosowania w Unii wskaźników referencyjnych opracowywanych przez administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim oraz niektórych wymogów sprawozdawczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu środków służących racjonalizacji wymogów sprawozdawczych. Jego celem jest racjonalizacja udzielania zezwoleń i rejestracji oraz zmniejszenie obciążeń dla unijnych przedsiębiorstw, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw („MŚP”), czyli w tym przypadku mniejszych administratorów i użytkowników wskaźników referencyjnych. Ramy regulacyjne mające zastosowanie do tych przedsiębiorstw są podzielone na warstwy. W zależności od rodzaju wskaźnika referencyjnego stosowane są różne zasady i wymogi sprawozdawcze. Celem rozporządzenia (UE) 2016/1011 („rozporządzenie o wskaźnikach referencyjnych” lub „rozporządzenie BMR”) jest rozwianie obaw dotyczących dokładności i rzetelności wskaźników referencyjnych niezależnie od ich wielkości i systemowego charakteru. Chodzi o to, czy niektóre wymogi rozporządzenia BMR są proporcjonalne, zwłaszcza w przypadku administratorów, którzy oferują wskaźniki referencyjne o niskiej wartości referencyjnej w instrumentach, umowach lub funduszach lub którzy udostępniają indeksy jedynie ograniczonej liczbie użytkowników wskaźników referencyjnych zgodnie z umowami dwustronnymi (indeksy dostosowane do indywidualnych potrzeb). Uczestnicy rynku apelowali o zmianę ram rozporządzenia BMR i uzależnienie wymogów regulacyjnych od systemowego znaczenia wskaźnika referencyjnego lub istotności roli, jaką dany wskaźnik odgrywa w odniesieniu do funkcjonowania rynków w państwie członkowskim lub w całej UE.

W komunikacie „Długoterminowa konkurencyjność UE: perspektywa na przyszłość po 2030 r.”¹ Komisja podkreśliła znaczenie systemu regulacyjnego zapewniającego osiągnięcie celów przy minimalnych kosztach. W związku z tym Komisja zobowiązała się do podjęcia nowych kroków, aby zrationalizować i uprościć wymogi sprawozdawcze, przyjmując za ostateczny cel zmniejszenie obciążeń administracyjnych o 25 % bez podważania powiązanych celów polityki.

Wymogi sprawozdawcze odgrywają kluczową rolę w zapewnieniu właściwego monitorowania przepisów i ich prawidłowego egzekwowania. Koszty związane z tymi wymogami są w dużej mierze kompensowane korzyściami, jakie z nich wynikają, w szczególności w zakresie monitorowania i zapewniania zgodności z kluczowymi środkami z zakresu polityki. Ważne jest jednak uproszczenie tych wymogów, aby zapewnić spełnianie przez nie celu, do którego były przeznaczone, oraz aby ograniczyć obciążenie administracyjne. Wymogi sprawozdawcze mogą nakładać nieproporcjonalne obciążenia na zainteresowane strony, w tym MŚP i mikroprzedsiębiorstwa, również biorąc pod uwagę zachodzące zmiany organizacyjne i technologiczne, które sprawiają, że konieczna staje się korekta pierwotnych wymogów sprawozdawczych.

Priorytetem jest więc upraszczanie obowiązków sprawozdawczych i zmniejszanie obciążenia administracyjnego.

¹ COM(2023) 168.

Celem niniejszego wniosku ustawodawczego jest przegląd zakresu stosowania rozporządzenia BMR i wyeliminowanie jego niedociągnięć, a także wprowadzenie ukierunkowanych usprawnień w funkcjonowaniu rozporządzenia.

- **Kontekst polityczny i prawny**

Wskaźnik referencyjny jest to indeks² stosowany jako odniesienie w celu określenia ceny instrumentu finansowego lub umowy finansowej lub pomiaru wyników funduszu inwestycyjnego. Obecnie opracowuje się wiele różnych wskaźników referencyjnych, w tym wskaźniki referencyjne stóp procentowych, takie jak EURIBOR, wskaźniki referencyjne akcji, takie jak indeksy CAC 40, DAX lub S&P 500, i towarowe wskaźniki referencyjne, np. wskaźniki referencyjne dotyczące energii, takie jak West Texas Intermediate lub Brent. Rozporządzenie BMR obejmuje szereg odrębnych klas aktywów bazowych, do których należą akcje (i instrumenty podobne do akcji takie jak fundusze inwestycyjne typu ETF), instrumenty o stałym dochodzie, stopy procentowe, oprocentowanie kredytów lub kursy walutowe, a także różne towary.

W tabelach 1–3 pokazano, w jaki sposób w obecnym rozporządzeniu BMR główne rodzaje wskaźników referencyjnych obejmujące główne klasy aktywów są zorganizowane wokół trzech wymiarów: 1) kwoty aktywów odnoszących się do wskaźnika referencyjnego; 2) klasy aktywów bazowych oraz 3) rodzajów danych wejściowych wykorzystanych do obliczenia wskaźnika referencyjnego.

² Indeks jest statystyczną miarą zazwyczaj ceny lub ilości, obliczaną lub wyznaczaną na podstawie reprezentatywnego zestawu danych bazowych.

Tabela 1 – Obowiązujące prawodawstwo: rozróżnienie wskaźników referencyjnych w zależności od zakresu stosowania w UE

Kategoria	Próg ilościowy ³	Interwencje należy sklasyfikować jako taką	Skutki prawne	Obecne wskaźniki
Kluczowe wskaźniki referencyjne	<ul style="list-style-type: none"> - 500 mld EUR, lub - 400 mld EUR + 2 kryteria jakościowe określone w art. 20 ust. 1 lit. c), lub - podstawą wskaźnika referencyjnego są dane pochodzące od podmiotów przekazujących dane, z których większość stanowią podmioty mające siedzibę lub miejsce zamieszkania w jednym państwie członkowskim, oraz jest on uznany za kluczowy przez to państwo członkowskie 	Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia BMR (akt wykonawczy Komisji ⁴).	Zastosowanie mają dodatkowe przepisy (art. 20–23), w tym dotyczące obowiązkowego administrowania (właściwy organ jest uprawniony do zobowiązania administratora do kontynuowania publikacji wskaźnika referencyjnego) oraz obowiązkowego przekazywania danych (w przypadku gdy administrator powiadomił właściwy organ, że podmiot przekazujący dane zamierza zaprzestać przekazywania danych wejściowych, właściwy organ jest uprawniony do zobowiązania podmiotu przekazującego dane do kontynuowania przekazywania tych danych).	EURIBOR, WIBOR, STIBOR, NIBOR
Istotne wskaźniki referencyjne	<ul style="list-style-type: none"> - Wskaźnik referencyjny nie jest kluczowym wskaźnikiem referencyjnym <p>oraz spełnia jedno z poniższych kryteriów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 50 mld EUR, lub - wskaźnik referencyjny nie ma żadnych lub ma bardzo niewiele odpowiednich rynkowych zastępczych wskaźników referencyjnych i w przypadku, gdyby zaprzestano opracowywania wskaźnika referencyjnego lub gdyby był on opracowywany na podstawie danych wejściowych, które przestały być w pełni reprezentatywne dla danego rynku lub danych realiów gospodarczych, lub na podstawie niewiarygodnych danych wejściowych, miałyby to znaczący i negatywny wpływ na integralność rynku, stabilność finansową, konsumentów, gospodarkę realną lub finansowanie gospodarstw domowych lub przedsiębiorstw w co najmniej jednym państwie członkowskim. 	Właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad administratorem postanawia sklasyfikować wskaźnik referencyjny jako istotny lub pozaistotny.	<ul style="list-style-type: none"> - Ukierunkowane złagodzenie wymogów określonych w tytule II rozporządzenia BMR zgodnie z podejściem „przestrzegaj lub wyjaśnij” (zob. art. 25 rozporządzenia BMR) - Podmioty już objęte nadzorem są zobowiązane do rejestracji wyłącznie w celu administrowania istotnymi wskaźnikami referencyjnymi 	Według szacunków we wrześniu 2022 r. zakres stosowania rozporządzenia BMR obejmował 50 istotnych wskaźników referencyjnych oferowanych przez sześciu administratorów ⁵ .

³ Obliczenia oparte na łącznej wartości instrumentów finansowych, umów finansowych lub funduszy inwestycyjnych w Unii, dla których wskaźnik referencyjny jest stosowany jako punkt odniesienia określony przez administratora wskaźnika referencyjnego.

⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1368, z późniejszymi zmianami.

⁵ Nie obejmuje to nieznaney liczby istotnych wskaźników referencyjnych oferowanych przez administratorów spoza UE, którzy w tym czasie nie uzyskali uznania ani zatwierdzenia.

Pozaiستotne wskaźniki referencyjne ⁶	Wskaźnik referencyjny, który nie kwalifikuje się jako kluczowy lub istotny		<ul style="list-style-type: none"> - Dalej idące złagodzenie wymogów określonych w tytule II rozporządzenia BMR zgodnie z podejściem „przestrzegaj lub wyjaśnij” (zob. art. 26 rozporządzenia BMR) - Administrowanie pozaiستotnym wskaźnikiem referencyjnym wymaga jedynie rejestracji. 	Wszystkie pozostałe wskaźniki referencyjne
---	--	--	---	--

Tabela 2 – Obowiązujące prawodawstwo: rozróżnienie wskaźników referencyjnych w zależności od klasy aktywów bazowych

Klasa aktywów bazowych	Definicja	Interwencję należy sklasyfikować jako taką	Skutki prawne
Wskaźniki referencyjne stóp procentowych	„wskaźnik referencyjny, który [...] jest wyznaczany w oparciu o stopę, według której banki mogą udzielać pożyczek innym bankom lub agentom lub pożyczać od innych banków lub agentów na rynku finansowym”	Interwencja nie jest konieczna. Właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad administratorem postanawia sklasyfikować	Wskaźniki referencyjne stóp procentowych podlegają szczególnym zasadom określonym w załączniku I do rozporządzenia BMR.
Towarowe wskaźniki referencyjne	„wskaźnik referencyjny, w przypadku którego składnikiem aktywów bazowych [...] jest towar [...], z wyjątkiem uprawnień do emisji [...]”.	wskaźnik referencyjny według klasy aktywów, którą wskaźnik ten mierzy.	Towarowe wskaźniki referencyjne, z wyjątkiem: <ul style="list-style-type: none"> - towarowych wskaźników referencyjnych, w przypadku których dane wejściowe przekazują podmioty stanowiące w większości podmioty nadzorowane; - towarowych wskaźników referencyjnych, które są również wskaźnikami referencyjnymi danych regulowanych; - towarowych wskaźników referencyjnych, w przypadku których składnikiem aktywów bazowych jest złoto, srebro lub platyna, podlegają szczególnym zasadom określonym w załączniku II do rozporządzenia BMR.
Pozostałe (w tym: akcje, instrumenty o stałym dochodzie, instrumenty dłużne, kursy walutowe itp.)	[wszelkie pozostałe wskaźniki referencyjne]		Podlegają ogólnym zasadom określonym w rozporządzeniu BMR

Tabela 3 – Obowiązujące prawodawstwo: rozróżnienie wskaźników referencyjnych w zależności od rodzaju danych wejściowych

Rodzaj danych wejściowych	Definicja	Interwencję należy sklasyfikować jako taką	Skutki prawne
---------------------------	-----------	--	---------------

⁶ Obszar zacieniony odpowiada wskaźnikom referencyjnym, w przypadku których administrator nie byłby już zobowiązany do rejestracji; zob. poniżej.

Wskaźnik referencyjny danych regulowanych	<p>Wskaźnik referencyjny wyznaczany poprzez zastosowanie wzoru na podstawie:</p> <p>a) danych wejściowych przekazanych w całości:</p> <p>(i) z systemu obrotu [...] lub z systemu obrotu w państwie trzecim, w przypadku którego Komisja przyjęła [decyzję dotyczącą równoważności][...];</p> <p>(ii) z zatwierzonego podmiotu publikującego (APA) [...] lub od dostawcy informacji skonsolidowanych [...];</p> <p>(iii) z zatwierzonego mechanizmu sprawozdawczego (ARM) [...];</p> <p>(iv) z giełdy energii elektrycznej [...];</p> <p>(v) z giełdy gazu ziemnego [...];</p> <p>(vi) z platformy aukcyjnej;</p> <p>(vii) od usługodawcy, któremu administrator wskaźnika referencyjnego zlecił na zasadzie outsourcingu gromadzenie danych [...], pod warunkiem że ten usługodawca otrzymuje dane w całości od podmiotu, o którym mowa w ppkt (i)–(vi) niniejszej litery;</p> <p>b) wartości netto aktywów funduszy inwestycyjnych.</p>	<p>Interwencja nie jest konieczna.</p> <p>Właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad administratorem postanawia sklasyfikować wskaźnik referencyjny według rodzaju wykorzystywanych danych wejściowych.</p>	<p>Wskaźniki referencyjne danych regulowanych objęte są znacznym złagodzeniem wymogów dotyczących kontroli danych wejściowych, zgłaszania naruszeń i przekazywania danych wejściowych (zob. art. 17).</p> <p>Wskaźników referencyjnych danych regulowanych nie można wyznaczyć jako kluczowych wskaźników referencyjnych, nawet jeżeli przekraczają progi ilościowe określone w art. 20.</p>
Wszelkie pozostałe wskaźniki referencyjne	Wszelkie dane wejściowe, które nie kwalifikują się jako dane regulowane		Podlegają ogólnym zasadom określonym w rozporządzeniu BMR

Rynki finansowe są rynkami światowymi, a opracowywanie i stosowanie wskaźników referencyjnych odbywa się na poziomie międzynarodowym. Europejskie banki, fundusze inwestycyjne oraz inni użytkownicy wskaźników referencyjnych⁷ stosują wskaźniki referencyjne z UE i spoza UE do różnych celów, m.in. do zabezpieczania swojego ryzyka – w tym ryzyka stopy procentowej, ryzyka kredytowego i ryzyka walutowego – i oferowania produktów zabezpieczających ryzyko swoich klientów, ale także do tworzenia portfela inwestycyjnego, w którym to przypadku wskaźnik referencyjny wykorzystywany jest jako szablon dla inwestycji albo jako punkt odniesienia dla wyników portfela inwestycyjnego. Rozporządzenie BMR zawiera następujący wykaz przypadków stosowania objętych tym rozporządzeniem:

- a) emitowanie instrumentu finansowego, dla którego indeks lub kombinacja indeksów stanowi odniesienie;
- b) określanie kwoty przypadającej do zapłaty z tytułu instrumentu finansowego lub umowy finansowej poprzez odniesienie do indeksu lub kombinacji indeksów;
- c) bycie stroną umowy finansowej, dla której indeks lub kombinacja indeksów stanowią odniesienie;
- d) oferowanie stopy oprocentowania kredytu [...] obliczonej jako spread lub marża ponad indeks lub kombinację indeksów [...];
- e) pomiar wyników funduszu inwestycyjnego z wykorzystaniem indeksu lub kombinacji indeksów [...].

⁷ Podmioty nadzorowane są zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia BMR.

Rozporządzenie BMR reguluje również kwestie związane ze stosowaniem wskaźnika referencyjnego w UE⁸. Celem rozporządzenia BMR jest zatem zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynków UE oraz wysokiego poziomu ochrony konsumentów i inwestorów w odniesieniu do wskaźników referencyjnych na szczeblu UE, jak podkreślono w motywie 6 rozporządzenia BMR. W związku z tym art. 29 rozporządzenia BMR reguluje stosowanie wskaźników referencyjnych w Unii.

Rozporządzenie BMR stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r. i przewidywało ono okres przejściowy dla istniejących wskaźników referencyjnych i wskaźników referencyjnych spoza UE upływający 31 grudnia 2019 r. Termin dla wskaźników referencyjnych spoza UE następnie dwukrotnie przedłużono; w lipcu 2023 r. Komisja przyjęła projekt rozporządzenia delegowanego na podstawie rozporządzenia BMR, aby ponownie przedłużyć okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2025 r. w odniesieniu do wskaźników referencyjnych z państw trzecich stosowanych przez podmioty nadzorowane w UE⁹.

Rozporządzenie BMR opiera się na zasadach Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) dotyczących finansowych wskaźników referencyjnych (zasady IOSCO) oraz zasadach IOSCO dotyczących agencji zgłaszających ceny ropy naftowej (zasady IOSCO PRA). Te dwa zbiory zasad opracowano na szczeblu międzynarodowym w latach 2012–2013 w odpowiedzi na różne doniesienia na temat manipulacji wskaźnikami referencyjnymi i stanowią one istotny punkt odniesienia dla systemów regulacji wskaźników referencyjnych na całym świecie. Większość profesjonalnych administratorów wskaźników referencyjnych przestrzega tych zasad, głównie na zasadzie samocertyfikacji.

- **Ogólne omówienie wniosku**

Zgodnie z dwójakim celem, obejmującym uproszczenie sprawozdawczości i zmniejszenie ogólnego obciążenia regulacyjnego oraz skorzystanie z upoważnienia do przeglądu rozporządzenia BMR pod względem jego zakresu stosowania i określonych w tym rozporządzeniu zasad stosowania wskaźników referencyjnych spoza UE, niniejszy wniosek służy usunięciu następujących dwóch niedociągnięć:

- 1) niewystarczającej proporcjonalności w obecnym rozporządzeniu BMR, polegającej w szczególności na tym, że administratorzy pozaistotnych wskaźników referencyjnych podlegają wymogowi rejestracji od chwili pierwszego zastosowania oferowanego przez nich wskaźnika referencyjnego;
- 2) potencjalnie zniechęcającego wpływu wymogu uzyskania uznania lub zatwierdzenia na gotowość administratorów z państw trzecich do oferowania wskaźników referencyjnych w UE. Administratorzy wskaźników referencyjnych spoza UE, często niepodlegający nadzorowi w jurysdykcji swojego kraju pochodzenia, borykają się ze znacznym dodatkowym obciążeniem regulacyjnym przy ubieganiu się o dostęp do rynku UE w drodze uznania lub zatwierdzenia. Stwarza to ryzyko zmniejszenia liczby i różnorodności wskaźników referencyjnych dostępnych dla użytkowników wskaźników referencyjnych w UE.

⁸ Art. 2 ust. 1 rozporządzenia BMR. Rozporządzenie BMR reguluje stosowanie wskaźnika referencyjnego przez podmioty nadzorowane w UE, które nazywa się „użytkownikami wskaźnika referencyjnego”. Klienci tych podmiotów nadzorowanych, inwestorzy i przedsiębiorstwa dążący do ekspozycji na wskaźniki referencyjne w jednym z wymienionych powyżej przypadków stosowania, będą nazywani „użytkownikami końcowymi” wskaźników referencyjnych.

⁹ Zob. <https://webgate.ec.europa.eu/regdel/#/delegatedActs/2036?lang=pl>.

Cele polityki określone w rozporządzeniu BMR powinny być w dalszym ciągu osiągnięte, jeżeli będzie ono skoncentrowane na kluczowych wskaźnikach referencyjnych, istotnych wskaźnikach referencyjnych, unijnych wskaźnikach referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźnikach referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego. W związku z tym zgodnie z niniejszym wnioskiem jedynie administratorzy tych kategorii wskaźników referencyjnych powinni nadal podlegać wymogowi rejestracji lub uzyskania zezwolenia oraz większości zasadniczych wymogów.

Korzyści wynikające z racjonalizacji

Niniejszy wniosek zmienia zakres stosowania rozporządzenia BMR. Przepisy prawa materialnego pozostają wprawdzie niezmienione, ale będą one miały zastosowanie do mniejszej liczby uczestników rynku zgodnie z podejściem opartym na systemowym znaczeniu wskaźników referencyjnych. Wniosek obejmuje ponadto stopniowe ulepszenie przepisów proceduralnych, polegające na doprecyzowaniu niektórych aspektów, które w praktyce sprzyjały niepewności prawa, w szczególności po stronie użytkowników wskaźników referencyjnych.

Niniejszy wniosek zmniejsza obciążenia związane z rejestracją i powiązaniem z nią nadzorem nad administratorami pozaistotnych wskaźników referencyjnych. Administratorzy ci stanowią zdecydowaną większość (około 90 %) całkowitej liczby administratorów, jednak stosowanie ich wskaźników referencyjnych ma mniejsze znaczenie gospodarcze.

Z dotychczasowych doświadczeń związanych z rozporządzeniem BMR wynika ponadto, że w ciągu czterech lat jego stosowania właściwy organ krajowy nałożył tylko jedną grzywnę. Grzywnę tę nałożył w 2021 r. BaFin, niemiecki urząd nadzoru usług finansowych, w związku ze środkami kontroli podmiotu nadzorowanego w odniesieniu do przekazywania przez ten podmiot danych na potrzeby kluczowego wskaźnika referencyjnego¹⁰. Zgodnie z niniejszym wnioskiem działalność polegająca na przekazywaniu danych na potrzeby kluczowego wskaźnika referencyjnego będzie nadal podlegać takiej samej kontroli nadzorczej.

W przypadku podmiotów nadzorowanych w UE, które stosują wskaźniki referencyjne, niniejszy wniosek prowadziłby do usunięcia ograniczeń stosowania zawartych w rozdziale obecnego rozporządzenia BMR dotyczącym państw trzecich, które to ograniczenia uznano za przeszkodę w stosowaniu większości wskaźników referencyjnych spoza UE¹¹. Celem niniejszego wniosku jest również zmniejszenie obecnych obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów dla użytkowników wskaźników referencyjnych z UE, takich jak konieczność indywidualnej weryfikacji statusu regulacyjnego indeksów, które użytkownicy ci chcą stosować jako wskaźniki referencyjne, przez sprawdzanie informacji na stronach internetowych i w rejestrach publicznych. Obecnie to zmniejszenie obciążeń wynika z faktu, że wskaźniki referencyjne domyślnie muszą być zatwierdzone, by można je było stosować. Zgodnie z wnioskiem wystarczające powinno być sprawdzenie w rejestrze prowadzonym na podstawie art. 36, czy wskaźnik referencyjny nie jest przedmiotem publicznego ogłoszenia zakazującego jego stosowania. Aby zapewnić pełną przejrzystość, wszystkie istotne decyzje organów nadzoru powinny być podawane do wiadomości publicznej i gromadzone w rejestrze prowadzonym na podstawie art. 36, a także w bazie danych utworzonej na podstawie rozporządzenia w sprawie europejskiego pojedynczego punktu dostępu („ESAP”). W przypadku gdy właściwy organ lub ESMA stwierdzi, że administrator wskaźnika

¹⁰ Zob. sprawozdanie ESMA z 2021 r. dotyczące sankcji nałożonych na podstawie rozporządzenia o wskaźnikach referencyjnych, <https://www.esma.europa.eu/document/report-sanctions-imposed-under-benchmarks-regulation-in-2021>.

¹¹ COM(2023) 455 final.

referencyjnego nie wypełnił swoich obowiązków, publiczne ogłoszenie stanowiłoby ponadto ostrzeżenie dla użytkowników wskaźników referencyjnych w UE, że dany wskaźnik referencyjny nie jest odpowiedni do stosowania w Unii, a dalsze stosowanie tego wskaźnika byłoby zakazane.

Inne rozważane warianty strategiczne

Alternatywne warianty strategiczne mogły obejmować ponowną kalibrację zakresu stosowania wyłącznie w odniesieniu do wskaźników referencyjnych spoza UE lub ograniczenie zasadniczych wymogów dla wszystkich administratorów bez zmiany zakresu stosowania rozporządzenia. Pierwszy wariant odrzucono ze względu na to, że zniekształciłby on warunki działania ze szkodą dla administratorów mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w UE; drugi wariant mógłby zmniejszyć obciążenie administratorów z UE, ale nie rozwiązałby w odpowiedni sposób problemu nadmiernego obciążenia administracyjnego dla administratorów pozaistotnych wskaźników referencyjnych z UE oraz nie ograniczyłby ryzyka, jakie przepisy państw trzecich stwarzają dla dostępu użytkowników z UE do wskaźników referencyjnych spoza UE, a także mógłby zagrozić osiągnięciu celu polityki, jakim jest zapewnienie bezpiecznych wskaźników referencyjnych wysokiej jakości.

W przypadku braku zmian w obecnych ramach regulacyjnych rozporządzenie BMR nadal miałooby ponadto zastosowanie do wszystkich wskaźników referencyjnych stosowanych przez uczestników rynków finansowych w UE, w tym do wskaźników referencyjnych z państw trzecich. Jak opisano w sprawozdaniu Komisji opublikowanym w dniu 14 lipca 2023 r.¹², przepisy dotyczące stosowania wskaźników referencyjnych z państw trzecich nadal zniechęcałyby do oferowania klientom unijnym wskaźników referencyjnych z państw trzecich, co mogłoby prowadzić do ograniczonej dostępności odpowiednich wskaźników referencyjnych i potencjalnie zwiększonych kosztów dla użytkowników końcowych w UE. W rezultacie użytkownicy wskaźników referencyjnych w UE, tacy jak banki i firmy inwestycyjne, mogliby stracić dostęp do dużej części światowych indeksów, które stosują jako wskaźniki referencyjne dla instrumentów finansowych lub jako stopy referencyjne w umowach finansowych. Oznaczałoby to, że nie byłiby już w stanie oferować produktów inwestycyjnych lub zabezpieczających, które odnoszą się do bardzo popularnych nawet indeksów spoza UE. Inwestorzy i przedsiębiorstwa z UE musieliby wówczas zwracać się o te podstawowe usługi do pośredników spoza UE i ponosić ryzyko, że zapłacą za nie premię. Mniejsza dostępność w UE wskaźników referencyjnych z państw trzecich mogłaby wówczas skutkować ograniczoną konkurencją i potencjalnym ryzykiem systemowym.

¹² Ibidem.

Tabela 4 – Podsumowanie proponowanej reformy

<i>Rodzaje istotnych wskaźników referencyjnych</i>	
<p>Istotne wskaźniki referencyjne z mocy prawa – wskaźniki referencyjne, w przypadku których administrator stwierdził, że indeks jest stosowany jako odniesienie dla instrumentów i umów finansowych lub jako punkt odniesienia dla wyników dla aktywów referencyjnych, o łącznej wartości przekraczającej 50 mld EUR.</p>	<p>Istotne wskaźniki referencyjne wskutek wyznaczenia – wskaźniki, które nie osiągnęły progu 50 mld EUR, ale odgrywają istotną rolę w funkcjonowaniu co najmniej jednego krajowego rynku (detailed)¹³.</p>
<i>Kto wyznacza?</i>	
<p>Takie wskaźniki referencyjne automatycznie uznaje się za istotne (nie ma potrzeby wyznaczenia). Administratorzy muszą powiadomić swój właściwy organ krajowy o osiągnięciu progu.</p> <p>ESMA i właściwe organy krajowe mogą wydać oświadczenie stwierdzające, że wskaźnik referencyjny przekroczył powyższy próg, ale jego administrator nie powiadomił swojego właściwego organu.</p>	<p>Wskaźniki referencyjne z UE: właściwy organ krajowy</p> <p>Przed wyznaczeniem zasięga się opinii ESMA, który udziela właściwemu organowi rady na temat planowanego wyznaczenia, aby zapewnić spójność wyznażeń krajowych.</p> <p>Wskaźniki referencyjne spoza UE: ESMA, na wniosek właściwego organu krajowego (art. 24 rozporządzenia BMR)</p>
<i>Obowiązki regulacyjne</i>	
<ul style="list-style-type: none"> • w przypadku administratorów mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w UE: zezwolenie lub rejestracja zgodnie z art. 34 rozporządzenia BMR; • w przypadku administratorów z państw trzecich: uznanie przez ESMA na podstawie art. 32 rozporządzenia BMR lub zatwierdzenie na podstawie art. 33 rozporządzenia BMR, chyba że przyjęto decyzję dotyczącą równoważności dotyczącą danego państwa trzeciego. 	
<i>Przejrzystość dla użytkowników wskaźników referencyjnych</i>	
<p><i>Kto publikuje informację o wyznaczeniu?</i></p> <p>Nie ma formalnego wyznaczenia.</p> <p>Właściwe organy krajowe i ESMA wydają publiczne oświadczenie, w przypadku gdy administrator zgłasza swój wskaźnik referencyjny jako istotny lub w przypadku gdy ten właściwy organ lub ESMA ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby uznać wskaźnik referencyjny za istotny.</p> <p>W rejestrze ESMA publikowane są nazwy wskaźników referencyjnych będących przedmiotem obu rodzajów oświadczeń wraz z linkiem do tego oświadczenia.</p>	<p><i>Kto publikuje informację o wyznaczeniu?</i></p> <p>Decyzja właściwego organu krajowego o wyznaczeniu jest publikowana zgodnie z przepisami krajowymi obowiązującymi ten organ. ESMA jest powiadamiany o tym wyznaczeniu i publikuje nazwę tego wskaźnika referencyjnego oraz link do decyzji o wyznaczeniu w rejestrze prowadzonym na podstawie art. 36.</p> <p>Decyzja ESMA o wyznaczeniu jest publikowana na stronie internetowej ESMA. Nazwa wskaźnika referencyjnego oraz link do decyzji o wyznaczeniu znajdują się w rejestrze prowadzonym na podstawie art. 36.</p>

¹³ Przykładem właściwego rynku detalicznego mogą być kredyty hipoteczne lub bardzo popularne fundusze inwestycyjne.

Informacje na temat statusu regulacyjnego administratorów istotnych wskaźników referencyjnych

W rejestrze prowadzonym przez ESMA zgodnie z art. 36¹⁴ figurują:

- administratorzy posiadający zezwolenie lub zarejestrowani w UE;
- administratorzy spoza UE uznani lub zatwierdzeni w UE;
- wskaźniki referencyjne będące przedmiotem publicznego oświadczenia właściwego organu lub ESMA zakazującego ich stosowania w UE, wraz z linkami do takich oświadczeń;
- wykaz unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego dostępnych do stosowania w UE.

Zgodnie z wnioskiem rozporządzenie skupiałoby się na kluczowych wskaźnikach referencyjnych, istotnych wskaźnikach referencyjnych, unijnych wskaźnikach referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźnikach referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, niezależnie od tego, czy administrator znajduje się w Unii, czy w państwie trzecim¹⁵.

Istotność wskaźnika referencyjnego zależy w pierwszej kolejności od jego znaczenia gospodarczego dla rynku UE, w którym to przypadku najbardziej odpowiednim wskaźnikiem zastępczym jest zagregowane stosowanie tego wskaźnika referencyjnego. Próg istotności należy w każdym przypadku wyliczać na podstawie stosowania wskaźnika referencyjnego „w Unii”, bez rozróżniania na wskaźniki z UE i spoza UE¹⁶. Próg ten powinien być nadal ustalony na poziomie 50 mld EUR, co stanowi ten sam próg rozróżniania między pozaistotnymi i istotnymi wskaźnikami referencyjnymi w obowiązującym rozporządzeniu BMR.

Na zasadzie odstępstwa od zasady ogólnej, aby uwzględnić szczególne sytuacje, właściwe organy (w przypadku wskaźników referencyjnych z UE) i ESMA (w przypadku wskaźników referencyjnych spoza UE) powinny mieć możliwość wyznaczenia wskaźników referencyjnych nieprzekraczających progu ilościowego, jeżeli spełniają one określone kryteria jakościowe, które wykazują ich wpływ w Unii.

¹⁴ Wszystkie informacje zawarte w rejestrze prowadzonym na podstawie art. 36 będą również dostępne za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu (ESAP).

¹⁵ Aby chronić rzetelność i reputację powiązanych „oznaczeń UE”, unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego i unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej pozostałyby objęte zakresem stosowania rozporządzenia i mogą być opracowywane wyłącznie przez administratorów posiadających zezwolenie lub zarejestrowanych w Unii.

¹⁶ Zgodnie z definicją „stosowania wskaźnika referencyjnego” zawartą w art. 2 ust. 1 rozporządzenia BMR.

Aby zapewnić spójność wyznaczeń krajowych, ale zachować odpowiednią elastyczność, w niniejszym wniosku przewiduje się system koordynacji wyznaczania wskaźników referencyjnych przez organy krajowe i ESMA. Główne założenia tego systemu są następujące:

- Właściwy organ może wyznaczyć wskaźnik referencyjny jako istotny tylko wtedy, gdy żaden inny właściwy organ nie wyznaczył go wcześniej.
- Przed wyznaczeniem właściwy organ powinien zwrócić się do administratora (a w przypadku wyznaczenia transgranicznego – do właściwego organu krajowego państwa członkowskiego administratora) o przekazanie wszelkich użytecznych informacji.
- Przed wyznaczeniem właściwy organ powinien zasięgnąć opinii ESMA.
- ESMA powinien udzielać rad w kwestii prawidłowego stosowania kryteriów wyznaczenia krajowego i badać, czy wskaźnik referencyjny może kwalifikować się jako istotny w innych państwach członkowskich.
- W przypadku gdy więcej niż jeden organ mógłby wyznaczyć wskaźnik referencyjny, organy te powinny uzgodnić, który z nich to uczyni.
- W przypadku braku porozumienia ESMA jest uprawniony do rozstrzygnięcia sporu.

W niniejszym wniosku uwzględnia się ponadto specyfikę unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego. Podmioty opracowujące wskaźniki referencyjne mogą dobrowolnie zdecydować się na oznaczenie wskaźników referencyjnych jako unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej lub unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, ale wiąże się to ze szczególnymi wymogami określonymi w rozporządzeniu BMR. W związku z tym unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej i unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego mogą opracowywać wyłącznie administratorzy wskaźników referencyjnych mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w UE, którzy posiadają zezwolenie lub zostali zarejestrowani. Opracowywanie unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, niezależnie od ich wielkości, powinno ponadto być regulowane w taki sam sposób jak opracowywanie istotnych wskaźników referencyjnych na podstawie rozporządzenia BMR.

- **Skutki racjonalizacji**

Celem proponowanych zmian jest racjonalizacja rozporządzenia BMR na podstawie założenia, że obecnie obciążenie regulacyjne rozkłada się równomiernie na wszystkich administratorów podlegających temu rozporządzeniu, niezależnie od ich znaczenia gospodarczego. Podzbiór administratorów opracowujących wskaźniki referencyjne, które są najbardziej istotne z gospodarczego punktu widzenia, jest natomiast ograniczony. Administratorzy wskaźników referencyjnych są w szczególności zobowiązani do wystąpienia z wnioskiem o rejestrację z chwilą zastosowania pojedynczego wskaźnika referencyjnego w instrumencie finansowym lub umowie finansowej.

Wnioskiem zniesiono by wymóg uzyskania zezwolenia lub rejestracji (w przypadku administratorów z UE) lub zatwierdzenia lub uznania (w przypadku administratorów z państw trzecich) w odniesieniu do administratorów wyłącznie pozaistotnych wskaźników referencyjnych. Wolumen aktywów referencyjnych pozaistotnych wskaźników referencyjnych jest niski, w związku z czym tego rodzaju wskaźniki nie stwarzają żadnego ryzyka systemowego. W rezultacie obowiązek zgodności z wymogami organizacyjnymi dotyczącymi (i) zarządzania i konfliktów interesów, (ii) jednostki nadzorczej oraz hierarchii i monitorowania danych wejściowych; (iii) opracowania kodeksów postępowania w odniesieniu do danych wejściowych; (iv) zgłaszania naruszeń oraz (v) ujawniania informacji na temat metody i ujawniania oświadczeń dotyczących wskaźnika referencyjnego nie miałyby już zastosowania do administratorów pozaistotnych wskaźników referencyjnych. Należy przypomnieć, że wymogi przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 596/2014 („rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku” lub „rozporządzenie MAR”) nadal jednak miałyby zastosowanie¹⁷. Należy również uwzględnić, że istnieje ponadto utrwalona praktyka rynkowa, która polega na tym, że administratorzy wskaźników referencyjnych prowadzą działalność zgodnie z odpowiednimi zasadami IOSCO.

Ramka 1

Istotne wskaźniki referencyjne w porównaniu z pozaistotnymi wskaźnikami referencyjnymi

Obecnie w rejestrze ESMA figuruje 73 administratorów wskaźników referencyjnych z UE. Wśród wskaźników, które są obecnie stosowane w UE, tylko jeden (EURIBOR) jest wyznaczony jako kluczowy wskaźnik referencyjny podlegający nadzorowi ESMA¹⁸. Trzy wskaźniki – Stockholm Interbank Offered Rate (STIBOR), Norway Interbank Offered Rate (NIBOR) i Warsaw Interbank Offered Rate (WIBOR) – są kluczowymi wskaźnikami

¹⁷ Rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku ma zastosowanie na podstawie jego art. 2 do zachowań związanych ze wskaźnikami referencyjnymi. Art. 12 rozporządzenia MAR stanowi, że manipulacja na rynku obejmuje również działania polegające na przekazywaniu fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji, lub dostarczaniu fałszywych lub wprowadzających w błąd danych dotyczących wskaźnika referencyjnego, jeżeli osoba przekazująca informacje lub dostarczająca dane wiedziała lub powinna była wiedzieć, że są one fałszywe lub wprowadzające w błąd, lub każde inne zachowanie stanowiące manipulowanie obliczaniem wskaźnika referencyjnego. We wniosku ustawodawczym w sprawie aktu dotyczącego dopuszczania do obrotu giełdowego Komisja zaproponowała zmianę rozporządzenia w sprawie nadużyć na rynku, która polegała na włączeniu administratorów wskaźników referencyjnych i podmiotów przekazujących dane na potrzeby wskaźników referencyjnych do zakresu systemu sankcji administracyjnych określonych w rozporządzeniu MAR poprzez zmianę art. 30 ust. 2 lit. e)–g). Proponowane zmiany w art. 23 zwiększają również uprawnienia właściwych organów w odniesieniu do administratorów wskaźników referencyjnych.

¹⁸ Art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia BMR, w którym wymaga się, aby wskaźnik referencyjny był stosowany jako odniesienie dla umów finansowych oraz instrumentów finansowych o całkowitej wartości wynoszącej co najmniej 500 mld EUR.

referencyjnymi podlegającymi nadzorowi krajowemu¹⁹. Wszystkie te kluczowe wskaźniki referencyjne są wskaźnikami referencyjnymi stóp procentowych, a każdy z nich jest administrowany przez innego administratora z UE.

Z nieformalnego badania, które ESMA przeprowadziła wśród krajowych organów nadzoru, wynika, że we wrześniu 2022 r. sześciu administratorów wskaźników referencyjnych podlegających nadzorowi europejskiemu (trzech administratorów z UE i trzech spoza UE²⁰) oferowało jeden istotny wskaźnik referencyjny albo kilka takich wskaźników²¹. Pozostałych 66 administratorów opracowywało jedynie pozostające wskaźniki referencyjne.

Racjonalizacja ta doprowadzi do lepszego ukierunkowania działań nadzorczych na odpowiednie kategorie kluczowych lub istotnych wskaźników referencyjnych, definiowanych jako wskaźniki referencyjne odnoszące się do instrumentów finansowych i umów finansowych lub funduszy inwestycyjnych na łączną kwotę ponad 500 mld EUR (kluczowe) lub 50 mld EUR (istotne), lub na wskaźniki referencyjne, które – na podstawie oceny krajowej lub ogólnounijnej – odgrywają istotną rolę na rynku (detalicznym) w danym państwie członkowskim lub na rynku w szeregu państw członkowskich.

Oczekuje się, że wniosek spowoduje zmniejszenie liczby podmiotów z UE objętych zakresem stosowania rozporządzenia BMR. Spośród 73 administratorów z UE, którzy są obecnie objęci nadzorem, 66 administratorów nie wchodziłoby w ten zakres stosowania, chyba że ich wskaźniki referencyjne zostałyby wyraźnie wyznaczone jako istotne. Odpowiada to zmniejszeniu liczby administratorów podlegających obowiązkowi przestrzegania przepisów nawet o 90 %. Wpływ na koszty przedstawiono poniżej w sekcji dotyczącej REFIT.

- **Wpływ na administratorów z państw trzecich**

Zapewnienie równego traktowania administratorów niezależnie od ich lokalizacji jest zasadą przewodnią niniejszego wniosku. W związku z tym zakres stosowania rozporządzenia BMR w odniesieniu do administratorów z UE powinien być identyczny z zakresem jego stosowania w odniesieniu do administratorów z państw trzecich.

Szacuje się, że istnieje około 273 administratorów wskaźników referencyjnych z państw trzecich²². Zgodnie z obowiązującymi przepisami od dnia 1 stycznia 2026 r. wszystkie te podmioty musiałyby uzyskać dostęp do rynku UE w drodze równoważności, uznania lub zatwierdzenia, aby ich wskaźniki referencyjne pozostały dostępne do stosowania przez podmioty nadzorowane w UE. Obecnie spośród tej liczby dwóch administratorów jest objętych decyzją dotyczącą równoważności²³, dwóch kolejnych uznał podmiot nadzorowany w UE²⁴, a dziesięciu administratorów uznał ESMA²⁵. Pozostałych 259 administratorów może

¹⁹ Art. 20 ust. 1 lit. b) rozporządzenia BMR.

²⁰ Po uzyskaniu dostępu do rynku UE w drodze uznania lub zatwierdzenia. Do tego trzeba dodać nieznaną liczbę administratorów spoza UE, którzy oferują istotne wskaźniki referencyjne w UE na podstawie przepisów przejściowych.

²¹ Wskaźniki referencyjne stosowane jako odniesienie dla umów finansowych i instrumentów finansowych, których całkowita wartość przekracza 50 mld EUR, lub [które] nie mają żadnych lub mają bardzo niewiele odpowiednich rynkowych zastępczych wskaźników referencyjnych oraz [mogłyby mieć] znaczący i negatywny wpływ na integralność rynku, stabilność finansową, konsumentów, gospodarkę realną lub finansowanie gospodarstw domowych lub przedsiębiorstw w co najmniej jednym państwie członkowskim.

²² Wszystkie dane w tej sekcji przekazał ESMA, w tym dane na podstawie komercyjnej bazy danych (www.rimes.com).

²³ ABS Benchmarks Administration CO PTE. LTD. (Singapur) i ASX Benchmarks Limited (Australia).

²⁴ S&P Dow Jones Indices, LLC (Stany Zjednoczone) i SIX Index AG (Szwajcaria).

do dnia 1 stycznia 2026 r. oferować swoje wskaźniki referencyjne bez ograniczeń w UE zgodnie z okresem przejściowym określonym w art. 51 ust. 5 rozporządzenia BMR. Oznacza to, że tylko około 5 % administratorów z państw trzecich z powodzeniem skorzystało z jednej z trzech możliwych „ścieżek dostępu” do rynku UE.

Jeżeli chodzi o istotne wskaźniki referencyjne, szacuje się, że co najmniej sześciu administratorów spoza UE opracowuje co najmniej jeden wskaźnik referencyjny przekraczający próg stosowania wynoszący 50 mld EUR w UE. Spośród tych sześciu administratorów na dzień dzisiejszy trzech uzyskało uznanie lub zatwierdzenie w UE. Z uwagi na fakt, że w niniejszym wniosku przewiduje się możliwość wyznaczenia przez ESMA dodatkowych wskaźników referencyjnych spoza UE jako istotnych, tych sześciu administratorów istotnych wskaźników referencyjnych spoza UE należy traktować jako minimalną liczbę administratorów, która nadal będzie podlegać systemowi państwa trzeciego.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu środków służących racjonalizacji wymogów sprawozdawczych. Jest to etap w ramach ciągłego procesu, w którym uważnie analizuje się istniejące wymogi sprawozdawcze w celu oceny ich dalszej przydatności i zwiększenia ich skuteczności.

Celem niniejszego wniosku jest znaczne zmniejszenie liczby wskaźników referencyjnych objętych zakresem prawa UE, a w konsekwencji również znaczne zmniejszenie obciążenia regulacyjnego dla większości administratorów i użytkowników wskaźników referencyjnych. Jednocześnie większe skupienie działań w zakresie zapewnienia zgodności i nadzoru na tych wskaźnikach referencyjnych, które są najbardziej istotne pod względem gospodarczym, zapewni osiągnięcie celów polityki, które leżą u podstaw rozporządzenia BMR.

Ta reforma rozporządzenia BMR przyczyni się ponadto do osiągnięcia ogólnych celów polityki UE w zakresie usług finansowych, ukierunkowanych na ochronę stabilności finansowej. Wniosek przyczyni się również do osiągnięcia celów planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych, który służy pogłębieniu unijnych rynków kapitałowych oraz zwiększeniu konkurencyjności gospodarki europejskiej i europejskich przedsiębiorstw.

Podejście przyjęte w niniejszym wniosku należy porównać z podejściem, które Komisja zaproponowała we wniosku dotyczącym przejrzystości i rzetelności działalności ratingowej z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG)²⁶. Inicjatywa dotycząca ratingów ESG opiera się na zasadach i w dużej mierze na zaleceniach opublikowanych przez IOSCO w listopadzie 2021 r. Inne jurysdykcje, które pracują nad poprawą przejrzystości i rzetelności ratingów ESG, również opierają swoje prace na zaleceniach IOSCO, co powinno doprowadzić do szerokiego globalnego dostosowania w zakresie traktowania dostawców tych ratingów. Na tej podstawie we wniosku dotyczącym ratingów ESG przyjęto kompleksowe podejście do regulacji działalności ratingowej w tym zakresie, obejmujące system państwa trzeciego, ale wniosek ten znacznie różni się od rozporządzenia BMR tym, że nie reguluje się w nim wykorzystywania ratingów ESG. Rynek ratingów ESG znajduje się ponadto na mniej rozwiniętym etapie, a użytkownicy ratingów ESG są w mniejszym stopniu zależni od pozycji rynkowej konkretnych dostawców, przy

²⁵ Hedge Fund Research, Inc. (USA), ICAP information Services Limited (Zjednoczone Królestwo), Invesco Indexing LLC (Stany Zjednoczone), JPX Market Innovation & Research, Inc. (Japonia), Leonteq Securities AG (Szwajcaria), LPX AG (Szwajcaria), Nikkei Inc. (Japonia), Scientific Infra Pte Ltd (Singapur), STOXX Ltd. (Szwajcaria), WisdomTree, Inc. (Stany Zjednoczone).

²⁶ COM(2023) 314 final; ratingi ESG to „opinie” dostawcy ratingów, których to opinii nie należy traktować jako formy oznaczenia lub certyfikacji.

czym użytkownicy ratingów ESG są także w większości inwestorami instytucjonalnymi, którzy przed podjęciem decyzji w sprawie konkretnej strategii inwestycyjnej mogą uzupełnić otrzymane informacje własną analizą. Z tego powodu nie należy oczekiwać, że system ratingów ESG doprowadzi do szkody dla użytkowników w taki sam sposób, w jaki czyniłby to system państwa trzeciego przewidziany w rozporządzeniu BMR w przypadku braku uregulowania w przepisach.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

W ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisja zapewnia, aby jej przepisy były adekwatne do zakładanych celów, ukierunkowane na potrzeby zainteresowanych stron oraz minimalizowały obciążenia, a jednocześnie osiągały swoje cele. Niniejszy wniosek jest zatem częścią programu REFIT i przyczynia się do zmniejszenia złożoności obciążeń sprawozdawczych wynikających z otoczenia prawnego UE.

Chociaż niektóre wymogi sprawozdawcze są konieczne, powinny być one jak najbardziej skuteczne. Nie powinny one nakładać się ani powodować zbędnych obciążeń, a ich wypełnianie powinno się odbywać przy jak największym wykorzystaniu rozwiązań cyfrowych i interoperacyjnych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Rozporządzenie (UE) 2016/1011 usunęło przeszkody w handlu na podstawie art. 114 TFUE. Prawodawca Unii może zatem oprzeć się teraz na tej samej podstawie prawnej, by dostosować rozporządzenie (UE) 2016/1011. Jest to zgodne z rozumowaniem Trybunału w sprawie C-58/08 Vodafone i in. [2010] I-04999, pkt 34, w którym Trybunał stwierdził: „Gdy akt wydany na podstawie art. 95 WE doprowadził do usunięcia wszelkich przeszkód w wymianie handlowej w dziedzinie, która została przez ten akt zharmonizowana, prawodawca wspólnotowy nie może zostać pozbawiony możliwości dostosowania tego aktu do wszelkich zmian w okolicznościach lub do rozwoju wiedzy, mając na uwadze ciężące na nim zadanie dbania o ochronę uznanych przez traktat ogólnych interesów [zob. podobnie wyrok w sprawie British American Tobacco (Investments) i Imperial Tobacco, pkt 77, 78]”.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości. Wyznaczenie wskaźników referencyjnych mających znaczenie dla rynku w państwie członkowskim należy do zadań właściwego organu, który znajduje się najbliżej tego rynku właściwego. Jeżeli na przykład dany wskaźnik referencyjny jest najczęściej stosowany przez operatorów na danym rynku (krajowym), na tym właściwym organie spoczywa obowiązek wyznaczenia tego wskaźnika referencyjnego jako istotnego, niezależnie od miejsca siedziby lub miejsca zamieszkania administratora tego wskaźnika referencyjnego. Jeżeli ten wskaźnik referencyjny jest administrowany w innym państwie członkowskim, współpraca między właściwymi organami powinna zapewnić sprawny nadzór nad takim wskaźnikiem referencyjnym. W świetle ryzyk dla stabilności finansowej oraz złożoności procedur, jak również strat, które mogą wystąpić w sytuacji braku stabilności finansowej, te koszty nadzoru uznaje się za proporcjonalne. Środki służące uniknięciu fragmentacji i niepewności prawa obejmują ponadto rolę koordynacyjną i mediacyjną ESMA przed wyznaczeniem krajowym oraz zasady praw

nabytych w odniesieniu do administratorów wskaźników referencyjnych, którzy uzyskali już zezwolenie lub zostali zarejestrowani przez właściwy organ krajowy.

- **Proporcjonalność**

Celem niniejszego wniosku jest wprowadzenie bardziej uproszczonego i proporcjonalnego podejścia do regulacji wskaźników referencyjnych. Wniosek ogranicza się do tych zmian, które są niezbędne do osiągnięcia ram służących uczestnikom rynku UE. Wniosek nie wykracza poza to, co jest ściśle niezbędne do osiągnięcia jego celów. Jest on zgodny z zasadą proporcjonalności i uwzględnia odpowiednią równowagę między zachowaniem stabilności finansowej i integralnością rynków europejskich a opłacalnością środka.

Proponowane zmiany regulacyjne zmniejszą niepewność prawa dla podmiotów nadzorowanych w UE i zapewnią im możliwość korzystania z jak najszerszego asortymentu wskaźników referencyjnych z UE i spoza UE. Istnieje ponadto wyraźny podział kompetencji między właściwymi organami krajowymi, ESMA i Komisją w odniesieniu do wyznaczenia wskaźnika referencyjnego jako kluczowego lub istotnego. We wniosku określa się również jasno konsekwencje prawne dla administratorów opracowujących wskaźniki referencyjne, które wyznaczono jako kluczowe lub istotne.

W porównaniu z obowiązującym rozporządzeniem BMR niniejszy wniosek zwiększa również pewność prawa co do statusu regulacyjnego wskaźników referencyjnych wyznaczonych jako istotne – podmioty wyznaczające (właściwe organy) są zobowiązane do jasnego informowania o statusie regulacyjnym wyznaczonego wskaźnika referencyjnego. Decyzje te będą ponadto łatwo dostępne w ESAP i w rejestrze prowadzonym przez ESMA.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek wprowadza zmiany w obowiązującym rozporządzeniu na podstawie art. 114 TFUE i w związku z tym również powinien być rozporządzeniem.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Przedmiotowy ukierunkowany przegląd koncentruje się na:

- zapewnieniu, aby użytkownicy wskaźników referencyjnych w UE mogli korzystać z jak najszerszego asortymentu wskaźników referencyjnych z UE i spoza UE oraz aby pozostawali konkurencyjni na światowych rynkach kapitałowych;
- zmniejszeniu obciążeń regulacyjnych dla unijnych administratorów wskaźników referencyjnych, które mają ograniczony wpływ gospodarczy, przy jednoczesnym utrzymaniu odpowiedniego nadzoru nad kluczowymi i istotnymi wskaźnikami referencyjnymi, unijnymi wskaźnikami referencyjnymi transformacji klimatycznej i unijnymi wskaźnikami referencyjnymi dostosowanymi do porozumienia paryskiego.

Służby Komisji zgromadziły dane bezpośrednio od uczestników rynku i zorganizowały spotkania z zainteresowanymi stronami w celu omówienia obecnej sytuacji, obaw i pomysłów dotyczących sposobów udoskonalenia i zreformowania rozporządzenia BMR, a w szczególności rozdziału dotyczącego państw trzecich. Komisja opublikowała również zaproszenie do zgłaszania uwag przez cztery tygodnie i zebrała opinie uczestników rynku.

- **Konsultacje z państwami członkowskimi**

Służby Komisji skonsultowały się z ekspertami z państw członkowskich w kwestii przyszłego kształtu rozporządzenia w sprawie europejskich wskaźników referencyjnych na posiedzeniach grupy ekspertów Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych, które odbyły się w dniach 22 czerwca 2023 r. i 21 września 2023 r.

Większość państw członkowskich zgodziła się, że jedynie istotne wskaźniki referencyjne powinny wchodzić w zakres stosowania rozporządzenia oraz że wskaźniki referencyjne, które przekraczają próg stosowania wynoszący 50 mld EUR, powinny być automatycznie objęte tym zakresem. Jednocześnie niektóre państwa członkowskie opowiedziały się za koniecznością zapewnienia krajowej swobody uznania niektórych indeksów za istotne, nawet jeżeli dany wskaźnik referencyjny jest stosowany głównie w jednym państwie członkowskim lub jeżeli uzgodnione progi wykorzystywane do wyznaczenia wskaźnika referencyjnego jako istotnego dla UE nie zostały osiągnięte. W późniejszej dyskusji na temat kształtu systemu wyznaczenia krajowego większość państw członkowskich wskazała, że rozważyłaby wyznaczenie ograniczonej liczby wskaźników referencyjnych, opracowywanych głównie przez administratorów mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim.

Większość państw członkowskich uważa, że należy stosować próg lub kryteria wyznaczenia w taki sam sposób zarówno w odniesieniu do wskaźników referencyjnych administrowanych w UE, jak i do wskaźników referencyjnych spoza UE.

Niezależnie od podejścia, które wybrano w celu określenia progu wykorzystywanego do wyznaczenia wskaźnika referencyjnego jako istotnego, większość państw członkowskich, które wyraziły opinię na ten temat, pragnie utrzymać w zakresie stosowania rozporządzenia BMR towarowe wskaźniki referencyjne opracowywane przez agencje zgłaszające ceny i stosować przepisy załącznika II do rozporządzenia BMR do tej kategorii wskaźników referencyjnych.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ukierunkowane konsultacje na temat „systemu mającego zastosowanie do stosowania wskaźników referencyjnych administrowanych w państwie trzecim” przeprowadzono w okresie od 20 maja do 12 sierpnia 2022 r. Otrzymano 64 odpowiedzi na kwestionariusz internetowy. Szczegółowe podsumowanie otrzymanych odpowiedzi zawarto w sprawozdaniu Komisji dotyczącym stosowania w UE wskaźników referencyjnych z państw trzecich²⁷.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Niniejszy wniosek opracowano na podstawie procesu wewnętrznej kontroli istniejących obowiązków sprawozdawczych i w oparciu o doświadczenia z wdrażania odnośnych przepisów. Ponieważ jest to jeden z elementów procesu ciągłej oceny wymogów sprawozdawczych wynikających z prawodawstwa UE, kontrola takich obciążeń i ich wpływu na zainteresowane strony będzie kontynuowana.

- **Ocena skutków**

W odniesieniu do niniejszego wniosku nie przygotowano oceny skutków, ponieważ:

²⁷ COM(2023) 455 final.

- niniejszy wniosek odpowiada dwóm szczegółowym celom polityki, które w dużej mierze przesądzą o wariacie strategicznym przedstawionym we wniosku;
- niniejszy wniosek polega na ukierunkowanej ponownej kalibracji zakresu stosowania rozporządzenia BMR i uwydatnieniu elementów przyczyniających się do proporcjonalności; nie zmienia on przepisów prawa materialnego ani sposobu nadzoru. Utrzymuje się w nim wprawdzie rozróżnienie między pozaistotnymi wskaźnikami referencyjnymi a innymi wskaźnikami referencyjnymi, zgodnie z podziałem, który już dziś istnieje w rozporządzeniu BMR, ale ramy regulacyjne w większym stopniu dostosowano do regulacji dotyczących wskaźników referencyjnych obowiązujących w innych jurysdykcjach, które to przepisy zasadniczo opierają się na wyznaczeniu indeksów o największym wpływie gospodarczym;
- niniejszy wniosek opiera się ponadto na ocenie skutków przeprowadzonej w 2020 r.²⁸ oraz na sprawozdaniu Komisji przedstawionym współprawodawcom w 2023 r.²⁹, w tym na dwóch konsultacjach publicznych³⁰. Zamiar kontynuowania prac w ramach tej inicjatywy bez przeprowadzenia oceny skutków ogłoszono w zaproszeniu do zgłaszania uwag w okresie 1–29 marca 2023 r.³¹.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Jest to wniosek w ramach programu REFIT mający na celu uproszczenie prawodawstwa i zmniejszenie obciążeń dla zainteresowanych stron. Oczekuje się, że niniejszy wniosek ustawodawczy przyniesie oszczędności kosztów unijnym podmiotom opracowującym wskaźniki referencyjne, którzy nie opracowują istotnych wskaźników referencyjnych, a także wszystkim europejskim użytkownikom wskaźników referencyjnych.

Chociaż przedstawienie dokładnych szacunków nie było możliwe³², oczekuje się, że niniejszy wniosek przyniesie oszczędności kosztów administratorom wskaźników referencyjnych, użytkownikom wskaźników referencyjnych i właściwym organom krajowym odpowiedzialnym za nadzór nad administratorami wskaźników referencyjnych.

- Administratorzy wskaźników referencyjnych we wszystkich przypadkach zaoszczędzą na kosztach przestrzegania przepisów, w szczególności na kosztach wynikających z wymogów sprawozdawczych. Administratorzy opracowujący jedynie pozaistotne wskaźniki referencyjne zaoszczędzą na kosztach przestrzegania

²⁸ SWD(2020) 147 final.

²⁹ COM(2023) 455 final.

³⁰ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12016-Report-pursuant-to-Article-54-of-the-Benchmark-Regulation/public-consultation_pl i https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/finance-2022-benchmarks-third-country_pl.

³¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13762-Rozporzadzenie-w-sprawie-wskaznikow-referencyjnych-przeгляд-zakresu-i-systemu-wskaznikow-referencyjnych-spoza-UE_pl

³² Ukierunkowane konsultacje przeprowadzone latem 2022 r. obejmowały pytania dotyczące kosztów, ale w ich ramach uzyskano jedynie niepotwierdzone informacje.

przepisów, które to koszty związane są z zapewnieniem struktury organizacyjnej tych administratorów, jak również z zapewnieniem, aby opracowywanie przez nich wskaźników referencyjnych było zgodne z dodatkowymi szczegółowymi wymogami rozporządzenia BMR wykraczającymi poza wymogi określone w zasadach IOSCO³³. Zaoszczędzą oni także na rocznych opłatach nadzorczych³⁴. Nowe podmioty zaoszczędzą ponadto na początkowej opłacie za rejestrację. W przypadku administratorów opracowujących istotne lub kluczowe wskaźniki referencyjne, unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej lub unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego oszczędności kosztów są mało prawdopodobne. Administratorzy ci mogą jednak również osiągnąć oszczędności, jeżeli opracowują także pozaistotne wskaźniki referencyjne.

- Oczekuje się, że użytkownicy wskaźników referencyjnych odniosą korzyści dzięki zwiększonej dostępności wskaźników referencyjnych z UE i spoza UE, dzięki otoczeniu regulacyjnemu, które wskutek racjonalizacji wymogów regulacyjnych będzie bardziej otwarte na innowacje, oraz dzięki zwiększonej konkurencji na rynku wskaźników referencyjnych. Oczywiście również utrzymująca się dostępność wskaźników referencyjnych spoza UE mogłaby przynieść istotną oszczędność kosztów. Jedna z głównych instytucji kredytowych oszacowała, że przychody związane ze świadczeniem usług z zastosowaniem wskaźników referencyjnych spoza UE wynoszą 100–150 mln EUR. Są to przychody, które byłyby zagrożone, gdyby niektóre lub wszystkie wskaźniki referencyjne spoza UE stały się niedostępne do stosowania w UE.
- Właściwe organy w UE odnotują znaczne zmniejszenie liczby wskaźników referencyjnych i liczby administratorów wskaźników referencyjnych podlegających ich nadzorowi. Wprawdzie nie można zakładać, że oszczędności będą liniowe w stosunku do spadku liczby administratorów objętych nadzorem, ponieważ administratorzy, którzy pozostają objęci nadzorem, będą odpowiedzialni za wskaźniki referencyjne o większym wpływie gospodarczym, ale powinno dojść do znacznego spadku kosztów, a także powinna zaistnieć możliwość skoncentrowania funkcji nadzorczej na kluczowych wskaźnikach referencyjnych, istotnych wskaźnikach referencyjnych, unijnych wskaźnikach referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźnikach referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek jest zgodny z prawami podstawowymi i zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych UE, w szczególności z zasadą wolności prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16). Celem przedmiotowej inicjatywy jest zapewnienie, aby użytkownicy wskaźników referencyjnych w UE mogli korzystać z jak najszerszego asortymentu wskaźników z UE i spoza UE, oraz stworzenie otoczenia rynkowego, w którym użytkownicy

³³ Jeden z głównych administratorów wskaźników referencyjnych oszacował całkowity koszt organizacji dla posiadającego zezwolenie w UE administratora wskaźnika referencyjnego na 2–3 mln EUR, a roczny koszt bieżącego nadzoru na 1,5–2 mln EUR.

³⁴ Opłaty te znacznie się różnią – od zryczałtowanych rocznych opłat w wysokości kilkuset euro, które pobierają niektóre organy krajowe, po opłaty oparte na rzeczywistych nakładach czasu na nadzór.

wskaźników referencyjnych w UE będą mogli konkurować z użytkownikami spoza UE. Przyczyni się to zatem do poprawy prawa do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej. Oczekuje się, że proponowane zmiany rozporządzenia BMR nie będą miały negatywnych skutków dla ochrony konsumentów, ponieważ ich wynikiem będzie utrzymanie w zakresie stosowania tego rozporządzenia kluczowych i istotnych wskaźników referencyjnych, które są najpowszechniej stosowane i ważne dla ochrony konsumentów i inwestorów.

4. WPLYW NA BUDŻET

Oczekuje się, że inicjatywa nie będzie mieć żadnego wpływu na budżet UE. Wstępne przesłanki wskazują na to, że liczba wskaźników referencyjnych i ich administratorów podlegających nadzorowi ESMA zmniejszyłaby się lub, w zależności od wykonywania uprawnień w zakresie wyznaczania, pozostałaby na niezmiennym poziomie. Oznaczałoby to, że ESMA, w zależności od wykonywania uprawnień w zakresie wyznaczania, potrzebowałaby mniej pracowników do bezpośredniego nadzoru nad administratorami wskaźników referencyjnych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Przewiduje się przeprowadzenie oceny po upływie pięciu lat od wdrożenia środka i zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa. Celem oceny jest m.in. sprawdzenie, na ile rozporządzenie jest skuteczne i efektywne pod względem osiągnięcia celów polityki, oraz ustalenie, czy zachodzi potrzeba ustanowienia nowych środków lub wprowadzenia zmian.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1 – Zmiany w rozporządzeniu o wskaźnikach referencyjnych

W art. 2 ust. 1 rozporządzenia o wskaźnikach referencyjnych określa się zakres stosowania tego rozporządzenia. We wniosku zmienia się art. 1 ust. 1 w celu odzwierciedlenia nowego podejścia i dodaje się nowy ust. 1a. Określa się w nim również rodzaje wskaźników referencyjnych, do których mają zastosowanie określone tytuły rozporządzenia (UE) 2016/1011. Są to kluczowe wskaźniki referencyjne, istotne wskaźniki referencyjne, unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego oraz unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej. Administratorzy wskaźników referencyjnych, których nie uznaje się za kluczowe zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia, są objęci zakresem stosowania rozporządzenia, gdy oferują co najmniej jeden wskaźnik referencyjny, który wyznaczono jako istotny zgodnie z nowym art. 24. W przypadku pozaistotnych wskaźników referencyjnych nie ma już zatem obowiązku stosowania wymogów określonych w tytułach II (Rzetelność i wiarygodność wskaźnika referencyjnego), III (Wymogi dotyczące różnych rodzajów wskaźników referencyjnych), IV (Przejrzystość i ochrona konsumentów) i VI (Udzielanie zezwoleń, rejestracja i nadzorowanie administratorów) (nowy ust. 1a w art. 2).

W art. 3 ust. 1 pkt 26 zmienia się definicję istotnego wskaźnika referencyjnego

Aby chronić rzetelność oznaczenia i zapewnić skuteczny nadzór, administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego lub unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej pozostają objęci zakresem stosowania rozporządzenia BMR, niezależnie od ich znaczenia, pod warunkiem uzyskania przez nich zezwolenia lub rejestracji w UE.

Zgodnie z dostosowanym zakresem stosowania specjalne przepisy dotyczące „negatywnego wyznaczenia” w odniesieniu do walutowych wskaźników referencyjnych i pozaistotnych wskaźników referencyjnych są zbędne i mogą zostać uchylone.

Unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego oraz unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej

W art. 19a dodaje się nowy ust. 4 na potrzeby ochrony rzetelności oznaczenia i zapewnienia skutecznego nadzoru. Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego lub unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej pozostają objęci zakresem stosowania rozporządzenia BMR, niezależnie od ich znaczenia, pod warunkiem uzyskania przez nich zezwolenia lub rejestracji w UE.

Istotne wskaźniki referencyjne

Zasadniczą część niniejszego wniosku stanowią zmiany w art. 24. W akapicie pierwszym tego artykułu reguluje się kwestię ustalania, czy dany wskaźnik referencyjny jest istotny, na podstawie zwykłego progu liczbowego: czy takie wskaźniki referencyjne są stosowane jako odniesienie dla aktywów, których łączna wartość przekracza 50 mld EUR.

W art. 24 ust. 2 nakłada się na wszystkich administratorów wskaźników referencyjnych stosowanych przez podmioty nadzorowane w UE obowiązek powiadamiania Komisji, gdy co najmniej jeden wskaźnik referencyjny, którym administrują, przekracza próg stosowania wynoszący 50 mld EUR. Obowiązek ten ma zastosowanie do administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w Unii oraz do administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim. Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia BMR próg stosowania należy wyliczać w odniesieniu do stosowania wskaźnika referencyjnego w UE.

Po otrzymaniu powiadomienia takie wskaźniki referencyjne uznaje się za istotne i muszą one spełniać wymogi mające zastosowanie do istotnych wskaźników referencyjnych (art. 24a ust. 1).

Zgodnie z art. 24 właściwy organ krajowy może również wydać decyzję stwierdzającą, że wskaźnik referencyjny, którego stosowanie w UE nie przekracza progu wynoszącego 50 mld EUR, spełnia jakościowe warunki istotności określone w art. 24 ust. 1 lit. b) w odniesieniu do jego państwa członkowskiego („wyznaczenie dokonane przez właściwy organ krajowy”). Takie wyznaczenia powinny pozostać ograniczone i umotywowane w uzasadnionej decyzji właściwego organu, w której jasno określa się powody, dla których wskaźnik referencyjny jest istotny w rozumieniu lit. b) w tym państwie członkowskim.

Właściwe organy powinny publikować decyzje o wyznaczeniu, a ESMA powinien kompilować wszystkie wydane przez te organy decyzje o wyznaczeniu. Umożliwia to użytkownikom łatwą weryfikację statusu wyznaczenia wskaźników referencyjnych, które zamierzają stosować. Podmioty nadzorowane powinny być zobowiązane do regularnego korzystania z tych źródeł w celu sprawdzenia statusu wyznaczenia wszelkich wskaźników referencyjnych, które zamierzają stosować.

Równoległy system wyznaczenia wskaźników referencyjnych spoza UE jako istotnych zgodnie z kryteriami jakościowymi określony jest w art. 24 ust. 6. Odpowiedzialność w tym przypadku powierza się ESMA, który działa na wniosek co najmniej jednego właściwego organu. Kryteria jakościowe są podobne do kryteriów wyznaczenia wskaźników referencyjnych z UE, podobnie jak środki mające na celu zapewnienie przejrzystości wyznaczenia.

Art. 2 stanowi, że wejście w życie tego aktu następuje dwudziestego dnia po jego publikacji.
Rozpoczęcie stosowania tego aktu jest odroczone do dnia 1 stycznia 2026 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1011 w odniesieniu do zakresu przepisów dotyczących wskaźników referencyjnych, stosowania w Unii wskaźników referencyjnych opracowywanych przez administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim oraz niektórych wymogów sprawozdawczych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego³⁵,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³⁶,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³⁷,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wymogi sprawozdawcze odgrywają kluczową rolę w zapewnieniu właściwego monitorowania przepisów i ich prawidłowego egzekwowania. Ważne jest jednak uproszczenie tych wymogów, aby zapewnić spełnianie przez nie celu, do którego były przeznaczone, oraz aby ograniczyć obciążenie administracyjne.
- (2) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011³⁸ wszyscy administratorzy wskaźników referencyjnych, bez względu na znaczenie systemowe tych wskaźników referencyjnych lub kwotę instrumentów finansowych lub umów, w których stosuje się te wskaźniki referencyjne jako stopy referencyjne lub jako punkt odniesienia dla wyników, muszą spełniać szereg bardzo szczegółowych wymogów, w tym wymogów w zakresie ich organizacji, zarządzania i konfliktów interesów, jednostek nadzorczych, danych wejściowych, kodeksów postępowania, zgłaszania naruszeń oraz ujawniania informacji na temat metody i ujawniania oświadczeń dotyczących wskaźnika referencyjnego. Te bardzo szczegółowe wymogi nałożyły nieproporcjonalne obciążenie regulacyjne na administratorów mniejszych

³⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...]. .

³⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...]. .

³⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...]. .

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

wskaźników referencyjnych w Unii, jeżeli wziąć pod uwagę cele rozporządzenia (UE) 2016/1011, tj. ochronę stabilności finansowej i uniknięcie negatywnych skutków gospodarczych wynikających z niewiarygodności wskaźników referencyjnych. Konieczne jest zatem zmniejszenie tego obciążenia regulacyjnego przez skoncentrowanie się na wskaźnikach referencyjnych o największym znaczeniu gospodarczym dla rynku Unii, tj. na istotnych i kluczowych wskaźnikach referencyjnych, oraz na wskaźnikach, które przyczyniają się do promowania kluczowych polityk Unii, tj. na unijnych wskaźnikach referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźnikach referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego. Z tego powodu zakres stosowania tytułów II, III, IV i VI rozporządzenia (UE) 2016/1011 należy ograniczyć do tych konkretnych wskaźników referencyjnych.

- (3) Zgodnie z art. 18a rozporządzenia (UE) 2016/1011 Komisja może wyłączyć niektóre walutowe wskaźniki referencyjne spot z zakresu stosowania tego rozporządzenia, aby zapewnić ich dalszą dostępność do stosowania w Unii. Ze względu na potrzebę zmienionego i węższego ukierunkowania rozporządzenia (UE) 2016/1011 na kluczowe wskaźniki referencyjne, istotne wskaźniki referencyjne, unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej i unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego nie ma już potrzeby stosowania szczególnego systemu wyłączeń w odniesieniu do walutowych wskaźników referencyjnych spot.
- (4) Zgodnie z art. 19d rozporządzenia (UE) 2016/1011 administratorzy istotnych wskaźników referencyjnych mają obowiązek podejmować starania do dnia 1 stycznia 2022 r. w celu opracowywania unijnego wskaźnika referencyjnego transformacji klimatycznej lub unijnego wskaźnika referencyjnego dostosowanego do porozumienia paryskiego. Ponieważ termin ten upłynął, należy skreślić ten przepis.
- (5) Kryteria oceny, czy dany wskaźnik referencyjny jest istotnym wskaźnikiem referencyjnym, są określone obecnie w art. 24 rozporządzenia (UE) 2016/1011. Wskaźniki referencyjne zostaną uznane za istotne między innymi wtedy, gdy osiągną próg określony w art. 24 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia.
- (6) Administratorzy wskaźników referencyjnych są w stanie najlepiej monitorować stosowanie w Unii wskaźników referencyjnych, które opracowują. Powinny oni zatem powiadomić dany właściwy organ lub Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) – w zależności od tego, gdzie administrator ma siedzibę lub miejsce zamieszkania – że zagregowane stosowanie jednego z ich wskaźników referencyjnych przekroczyło próg określony w art. 24 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/1011. W celu zapewnienia, aby administratorzy wskaźników referencyjnych mieli wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do wymogów mających zastosowanie do istotnych wskaźników referencyjnych, powinni oni podlegać tym wymogom dopiero po upływie 60 dni roboczych od dokonania takiego powiadomienia. Administratorzy wskaźników referencyjnych powinni ponadto przekazywać danym właściwym organom lub ESMA na ich wniosek wszelkie informacje niezbędne do oceny zagregowanego stosowania tego wskaźnika referencyjnego w Unii. W przypadku gdy administrator wskaźnika referencyjnego pomija, że stosowanie jednego z jego wskaźników referencyjnych przekroczyło próg określony w art. 24 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/1011, lub odmawia zgłoszenia tego faktu oraz jeżeli właściwe organy mają wyraźne i możliwe do wykazania powody, by uznać, że próg ten został przekroczony, dane właściwe organy lub ESMA, stosownie do przypadku, powinny mieć możliwość oświadczenia, że próg ten został przekroczony, po uprzednim umożliwieniu administratorowi przedstawienia swojego stanowiska. Takie oświadczenie powinno wiązać się z nałożeniem na

administradora wskaźnika referencyjnego takich samych obowiązków jak powiadomienie dokonane przez administratora wskaźnika referencyjnego. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla możliwości nakładania przez ESMA lub właściwe organy sankcji administracyjnych na tych administratorów, którzy nie zgłoszą, że jeden z ich wskaźników referencyjnych przekroczył próg mający zastosowanie.

- (7) Rynki, ceny i otoczenie regulacyjne zmieniają się z czasem. Aby uwzględnić te zmiany, Komisja powinna być uprawniona do doprecyzowania metody, którą administratorzy i właściwe organy mają stosować do obliczania całkowitej wartości instrumentów finansowych, umów finansowych lub funduszy inwestycyjnych stosujących wskaźnik referencyjny jako odniesienie.
- (8) W wyjątkowych przypadkach mogą jednak istnieć wskaźniki referencyjne o zagregowanym stosowaniu poniżej progu określonego w art. 24 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/1011, które ze względu na szczególną sytuację na rynku danego państwa członkowskiego mają jednak dla tego państwa członkowskiego takie znaczenie, że jakkolwiek brak wiarygodności miałby wpływ porównywalny z wpływem wskaźnika referencyjnego, którego stosowanie przekracza ten próg. Z tego powodu właściwy organ tego państwa członkowskiego powinien mieć możliwość wyznaczenia takiego wskaźnika referencyjnego jako istotnego na podstawie zestawu kryteriów jakościowych, w przypadku gdy wskaźnik ten jest opracowywany przez administratora z UE. W przypadku wskaźników referencyjnych opracowywanych przez administratora spoza UE to ESMA powinien wyznaczyć taki wskaźnik jako istotny wskaźnik referencyjny na wniosek co najmniej jednego właściwego organu.
- (9) Aby zapewnić spójność i koordynację krajowych wyznaczeń wskaźników referencyjnych jako istotnych wskaźników referencyjnych, właściwe organy, które zamierzają wyznaczyć wskaźnik referencyjny jako istotny, powinny zasięgać opinii ESMA. Z tego samego powodu właściwy organ państwa członkowskiego, który zamierza wyznaczyć jako istotny wskaźnik referencyjny opracowywany przez administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, powinien również skonsultować się z właściwym organem tego innego państwa członkowskiego. W przypadku gdy właściwe organy nie zgadzają się co do tego, który z nich powinien wyznaczyć i nadzorować wskaźnik referencyjny, ESMA powinien rozstrzygnąć ten spór zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010³⁹.
- (10) W celu poszanowania prawa do bycia wysłuchanym właściwy organ lub ESMA powinny przed wyznaczeniem wskaźnika referencyjnego jako istotnego umożliwić administratorowi tego wskaźnika dostarczenie wszelkich użytecznych informacji istotnych dla jego wyznaczenia.
- (11) Aby wyznaczenie wskaźnika jako istotnego wskaźnika referencyjnego było jak najbardziej przejrzyste, właściwe organy lub ESMA powinny wydać decyzję o wyznaczeniu zawierającą powody, dla których ten wskaźnik referencyjny uznaje się za istotny. Właściwe organy powinny opublikować decyzję o wyznaczeniu na swojej stronie internetowej i powiadomić o niej ESMA. Z tych samych powodów, w przypadku gdy ESMA wyznacza wskaźnik referencyjny jako istotny na wniosek

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Gield i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

właściwego organu, ESMA powinien opublikować decyzję o wyznaczeniu na swojej stronie internetowej i powiadomić o niej wnioskujący właściwy organ.

- (12) Unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej i unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego to szczególnie kategorie wskaźników referencyjnych, które określa się na podstawie ich zgodności z przepisami regulującymi ich metodę i informacje ujawniane przez ich administratora. Z tego powodu oraz aby zapobiec twierdzeniom, które mogłyby skłonić użytkowników do myślenia, że takie wskaźniki referencyjne są zgodne ze standardami przypisanymi do tych oznaczeń, konieczne jest poddanie tych wskaźników referencyjnych obowiązkowej rejestracji lub obowiązkowemu uzyskaniu zezwolenia, stosownie do przypadku, oraz nadzorowi.
- (13) Aby zapewnić terminowe rozpoczęcie nadzoru nad istotnymi wskaźnikami referencyjnymi, administratorzy wskaźników referencyjnych, które stały się istotne wskutek osiągnięcia mającego zastosowanie progu ilościowego albo wyznaczenia, powinni być zobowiązani do ubiegania się w terminie 60 dni roboczych o udzielenie zezwolenia lub o rejestrację lub – w przypadku wskaźników referencyjnych opracowywanych przez administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim – o zatwierdzenie lub uznanie.
- (14) Aby ograniczyć ryzyko związane ze stosowaniem wskaźników referencyjnych, które potencjalnie nie są bezpieczne do stosowania w Unii, oraz aby ostrzec potencjalnych użytkowników, właściwe organy i ESMA powinny mieć możliwość wydania ostrzeżenia w formie publicznego ogłoszenia, że administrator istotnego wskaźnika referencyjnego nie spełnia mających zastosowanie wymogów, w szczególności jeżeli chodzi o spełnienie przez administratora obowiązku uzyskania zezwolenia, rejestracji, zatwierdzenia lub uznania w odniesieniu do danego wskaźnika referencyjnego, stosownie do przypadku. Po wydaniu takiego ostrzeżenia podmioty nadzorowane nie powinny już mieć możliwości dodawania nowych odniesień do takich wskaźników referencyjnych lub zestawu wskaźników referencyjnych. Podobnie aby zapobiec ryzyku związanemu ze stosowaniem wskaźników referencyjnych, co do których twierdzi się, że są zgodne z oznaczeniami związanymi z unijnym wskaźnikiem referencyjnym transformacji klimatycznej i unijnym wskaźnikiem referencyjnym dostosowanym do porozumienia paryskiego, lecz wskaźniki te nie są objęte odpowiednim nadzorem, podmioty nadzorowane nie powinny mieć również możliwości dodawania nowych odniesień do unijnego wskaźnika referencyjnego transformacji klimatycznej ani unijnego wskaźnika referencyjnego dostosowanego do porozumienia paryskiego, ani zestawu takich wskaźników referencyjnych w Unii, jeżeli administrator tych wskaźników referencyjnych nie jest wpisany do rejestru administratorów i wskaźników referencyjnych prowadzonego przez ESMA.
- (15) Aby uniknąć potencjalnie nadmiernych zakłóceń rynku w następstwie zakazu stosowania wskaźnika referencyjnego, właściwe organy lub ESMA powinny mieć możliwość zezwolenia na tymczasowe dalsze stosowanie takiego wskaźnika referencyjnego. Aby zapewnić inwestorom końcowym wystarczający poziom przejrzystości i ochrony, użytkownicy tych wskaźników referencyjnych, które są przedmiotem ostrzeżenia w formie publicznego ogłoszenia, powinni określić odpowiedni wskaźnik alternatywny zastępujący te wskaźniki referencyjne w terminie sześciu miesięcy od opublikowania tego publicznego ogłoszenia lub w inny sposób zapewnić, aby klienci byli odpowiednio informowani o braku alternatywnego wskaźnika referencyjnego.

- (16) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE) 2016/1011 uznanie administratorów wskaźników referencyjnych mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim stanowi tymczasowy środek dostępu do rynku Unii do czasu przyjęcia przez Komisję decyzji dotyczącej równoważności. Z uwagi na bardzo ograniczoną liczbę wskaźników referencyjnych z państw trzecich, które to wskaźniki są objęte decyzjami dotyczącymi równoważności, takie uznanie powinno jednak stać się stałym środkiem dostępu do rynku Unii w przypadku takich administratorów wskaźników referencyjnych.
- (17) Wskaźniki referencyjne objęte decyzją dotyczącą równoważności uznaje się za regulowane i nadzorowane w sposób równoważny z unijnymi wskaźnikami referencyjnymi. Obowiązek ubiegania się o zatwierdzenie lub uznanie nie powinien zatem mieć zastosowania do administratorów istotnych wskaźników referencyjnych mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, którzy korzystają z decyzji dotyczącej równoważności.
- (18) W interesie przejrzystości i w celu zapewnienia pewności prawa właściwe organy, które wyznaczają wskaźnik referencyjny jako istotny, powinny określić potencjalne ograniczenia stosowania, które pojawiają się w przypadku, gdy administrator takiego wskaźnika referencyjnego nie uzyska zezwolenia lub nie zostanie zarejestrowany albo nie spełni wymogów zatwierdzenia lub uznania, stosownie do przypadku.
- (19) Aby ograniczyć ryzyko związane ze stosowaniem nieodpowiednio nadzorowanych istotnych wskaźników referencyjnych, w przypadku gdy administrator wskaźnika referencyjnego, który staje się istotny, nie ubiega się o zezwolenie, rejestrację, uznanie lub zatwierdzenie w wyznaczonym terminie lub w przypadku gdy zezwolenie, rejestracja, uznanie lub zatwierdzenie takiego administratora wskaźnika referencyjnego nie powiedzie się, lub w przypadku cofnięcia zezwolenia, rejestracji, zatwierdzenia lub uznania, właściwy organ lub ESMA, stosownie do przypadku, powinny wydać publiczne ogłoszenie stwierdzające, że istotne wskaźniki referencyjne opracowywane przez tego administratora nie są odpowiednie do stosowania w Unii.
- (20) Użytkownicy wskaźników referencyjnych opierają się na przejrzystości w odniesieniu do statusu regulacyjnego wskaźników referencyjnych, które stosują lub zamierzają stosować. Z tego powodu ESMA powinien wprowadzić do rejestru administratorów i wskaźników referencyjnych te wskaźniki referencyjne, które podlegają najbardziej szczegółowym wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) 2016/1011 ze względu na to, że ich stosowanie w Unii przekracza ustalony próg dla istotnych wskaźników referencyjnych albo zostały one uznane za istotne przez krajowy organ nadzoru lub ESMA, albo są kluczowymi wskaźnikami referencyjnymi. Z tego samego powodu ESMA powinien również wprowadzić do tego rejestru unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej oraz unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego opracowywane przez administratorów, którzy uzyskali zezwolenie lub zostali zarejestrowani. Ponadto ESMA powinien również wprowadzić do rejestru wskaźniki referencyjne, w odniesieniu do których właściwy organ lub ESMA wydały publiczne ogłoszenie zakazujące dalszego stosowania tego wskaźnika referencyjnego. Aby jeszcze bardziej zmniejszyć obciążenie użytkowników, wszystkie takie informacje powinny być również łatwo dostępne w europejskim pojedynczym punkcie dostępu (ESAP).
- (21) Aby zapewnić sprawne przejście na przepisy wprowadzone niniejszym rozporządzeniem oraz uniknąć sytuacji, w której administratorzy muszą przechodzić procedurę rejestracji lub uzyskania zezwolenia więcej niż jeden raz, właściwe organy i

ESMA powinny przewidzieć mniej uciążliwe procedury składania wniosków w przypadku administratorów, którzy już uzyskali zezwolenie, zostali zarejestrowani, zatwierdzeni lub uznani i którzy ubiegają się o nowe zezwolenie, nową rejestrację, nowe zatwierdzenie lub uznanie w ciągu dwóch lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego.

(22) Aby zapewnić właściwym organom i ESMA niezbędny czas na zebranie informacji na temat potencjalnych istotnych wskaźników referencyjnych oraz na dostosowanie istniejącej infrastruktury do nowych ram zaproponowanych w niniejszym rozporządzeniu zmieniającym, należy odroczyć datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

(23) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/1011,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1011

W rozporządzeniu (UE) 2016/1011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Tytuły II, III, IV i VI stosuje się wyłącznie w odniesieniu do kluczowych wskaźników referencyjnych, istotnych wskaźników referencyjnych, unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego.”;
 - b) w ust. 2 uchyla się lit. g) i i);
- 2) w art. 3 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) uchyla się pkt 22a;
 - b) uchyla się pkt 27;
- 3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 5 akapit drugi uchyla się ostatnie zdanie;
 - b) uchyla się ust. 6;
- 4) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 5 akapit pierwszy uchyla się ostatnie zdanie;
 - b) uchyla się ust. 6;
- 5) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 3 akapit pierwszy uchyla się ostatnie zdanie;
 - b) uchyla się ust. 4;
- 6) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 5 akapit drugi uchyla się ostatnie zdanie;
 - b) uchyla się ust. 6;
- 7) w tytule III tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Wskaźniki referencyjne stóp procentowych”;

- 8) uchyla się art. 18a;
- 9) w art. 19a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Administratorzy, którzy nie uzyskali zezwolenia lub nie zostali zarejestrowani zgodnie z art. 34, nie mogą:

- a) opracowywać unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej lub unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego;
- b) wskazywać lub sugerować w nazwie wskaźników referencyjnych, które udostępniają do stosowania w Unii, lub w dokumentacji prawnej lub marketingowej dotyczącej tych wskaźników referencyjnych, że udostępniane przez nich wskaźniki referencyjne spełniają wymogi mające zastosowanie do opracowywania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej lub unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego.”;

- 10) uchyla się art. 19d;
- 11) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Istotne wskaźniki referencyjne

- 1. Wskaźnik referencyjny, który nie jest kluczowym wskaźnikiem referencyjnym, jest istotny, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) wskaźnik referencyjny jest wykorzystywany pośrednio lub bezpośrednio w zestawie wskaźników referencyjnych stosowanych w Unii jako odniesienie dla instrumentów finansowych lub umów finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych, o całkowitej uśrednionej wartości wynoszącej co najmniej 50 mld EUR szacowanej na podstawie wszystkich okresów zapadalności wskaźnika referencyjnego, w stosownych przypadkach, za okres sześciu miesięcy;

- b) wskaźnik referencyjny wyznaczono jako istotny zgodnie z procedurą określoną w ust. 3, 4 i 5 lub procedurą określoną w ust. 6.

- 2. Administrator natychmiast powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, lub ESMA, w przypadku gdy administrator ma siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, jeżeli co najmniej jeden ze wskaźników referencyjnych tego administratora przekracza próg, o którym mowa w ust. 1 lit. a). Po otrzymaniu tego powiadomienia właściwy organ lub ESMA, stosownie do przypadku, publikuje na swojej stronie internetowej oświadczenie stwierdzające, że dany wskaźnik referencyjny jest istotny.

Administrator na wniosek przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, lub ESMA, w przypadku gdy administrator ma siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, informacje, czy próg, o którym mowa w ust. 1 lit. a), został faktycznie przekroczony.

W przypadku gdy właściwy organ lub, w przypadku administratora z państwa trzeciego, ESMA ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, by uznać, że wskaźnik referencyjny przekracza próg, o którym mowa w ust. 1 lit. a), właściwy

organ lub ESMA może wydać ogłoszenie stwierdzające ten fakt. Takie ogłoszenie powoduje nałożenie na administratora wskaźnika referencyjnego takich samych obowiązków jak powiadomienie, o którym mowa w ust. 2. Co najmniej 10 dni roboczych przed wydaniem takiego ogłoszenia właściwy organ lub ESMA informuje administratora danego wskaźnika referencyjnego o swoich ustaleniach i zwraca się do tego administratora o przedstawienie wszelkich uwag.

3. Właściwy organ może, po konsultacji z ESMA zgodnie z ust. 4 i z uwzględnieniem jego opinii, wyznaczyć wskaźnik referencyjny opracowany przez administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w Unii, który to wskaźnik nie spełnia warunku określonego w ust. 1 lit. a), jako istotny, jeżeli ten wskaźnik referencyjny spełnia wszystkie następujące warunki:
 - a) wskaźnik referencyjny nie ma żadnych lub ma bardzo niewiele odpowiednich rynkowych zastępczych wskaźników referencyjnych;
 - b) w przypadku gdyby zaprzestano opracowywania wskaźnika referencyjnego lub gdyby był on opracowywany na podstawie danych wejściowych, które przestały być w pełni reprezentatywne dla danego rynku lub danych realiów gospodarczych, lub na podstawie niewiarygodnych danych wejściowych, miałyby to znaczący i negatywny wpływ na integralność rynku, stabilność finansową, konsumentów, gospodarkę realną lub finansowanie gospodarstw domowych i przedsiębiorstw w danym państwie członkowskim;
 - c) wskaźnik referencyjny nie został wyznaczony przez właściwy organ innego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że wskaźnik referencyjny spełnia kryteria określone w akapicie pierwszym, właściwy organ przygotowuje projekt decyzji o wyznaczeniu wskaźnika referencyjnego jako istotnego i powiadamia o tym projekcie decyzji danego administratora oraz właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego administratora, w stosownych przypadkach. Dany właściwy organ zasięga również opinii ESMA w sprawie projektu decyzji.

Dani administratorzy i właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego administratora mają 15 dni roboczych od daty powiadomienia o projekcie decyzji danego wyznaczającego właściwego organu na przedstawienie spostrzeżeń i uwag na piśmie. Dany wyznaczający właściwy organ informuje ESMA o otrzymanych spostrzeżeniach i uwagach oraz należyście uwzględnia te spostrzeżenia i uwagi przed przyjęciem ostatecznej decyzji.

Wyznaczający właściwy organ bez zbędnej zwłoki powiadamia ESMA o swojej decyzji i publikuje ją na swojej stronie internetowej, wraz z uzasadnieniem i konsekwencjami tego wyznaczenia.

4. W przypadku gdy właściwy organ zasięga opinii ESMA w sprawie zamierzonego wyznaczenia wskaźnika referencyjnego jako istotnego zgodnie z ust. 3 akapit pierwszy, ESMA w terminie trzech miesięcy wydaje opinię, w której uwzględnia następujące czynniki w świetle szczególnych cech danego wskaźnika referencyjnego:
 - a) czy właściwy organ zasięgający opinii w wystarczającym stopniu uzasadnił swoją ocenę, że warunki, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy, są spełnione;

b) czy w przypadku gdyby zaprzestano opracowywania wskaźnika referencyjnego lub gdyby był on opracowywany na podstawie danych wejściowych, które przestały być w pełni reprezentatywne dla danego rynku lub danych realiów gospodarczych lub które są niewiarygodne, miałyby to znaczący i negatywny wpływ na integralność rynku, stabilność finansową, konsumentów, gospodarkę realną lub finansowanie gospodarstw domowych i przedsiębiorstw w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie właściwego organu zasięgającego opinii.

Do celów lit. b) ESMA należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, informacje przekazane na podstawie ust. 3 akapit trzeci przez właściwy organ zasięgający opinii.

5. Jeżeli ESMA stwierdzi, że wskaźnik referencyjny spełnia warunki określone w ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) w więcej niż jednym państwie członkowskim, informuje o tym właściwe organy danych państw członkowskich. Organy te uzgadniają, który z nich wyznacza dany wskaźnik referencyjny jako istotny wskaźnik referencyjny.

W przypadku gdy właściwe organy nie zgadzają się w kwestii, o której mowa w akapicie pierwszym, przekazują sprawę ESMA, a ESMA rozstrzyga ten spór zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. Na wniosek właściwego organu ESMA może wyznaczyć wskaźnik referencyjny opracowywany przez administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, który to wskaźnik nie osiąga progu określonego w ust. 1 lit. a), jako istotny, jeżeli ten wskaźnik referencyjny spełnia wszystkie następujące warunki:

a) wskaźnik referencyjny nie ma żadnych lub ma bardzo niewiele odpowiednich rynkowych zastępczych wskaźników referencyjnych;

b) w przypadku gdyby zaprzestano opracowywania wskaźnika referencyjnego lub gdyby był on opracowywany na podstawie danych wejściowych, które przestały być w pełni reprezentatywne dla danego rynku lub danych realiów gospodarczych lub które są niewiarygodne, miałyby to znaczący i negatywny wpływ na integralność rynku, stabilność finansową, konsumentów, gospodarkę realną lub finansowanie gospodarstw domowych i przedsiębiorstw w co najmniej jednym państwie członkowskim.

Przed podjęciem decyzji o wyznaczeniu i tak szybko, jak to możliwe, ESMA informuje administratora wskaźnika referencyjnego o swoim zamiarze i zwraca się do niego o przedstawienie ESMA w terminie 15 dni roboczych uzasadnionego oświadczenia zawierającego wszelkie istotne informacje do celów oceny związanej z wyznaczeniem wskaźnika referencyjnego jako istotnego.

W stosownych przypadkach ESMA zwraca się tak szybko, jak to możliwe, do właściwego organu jurysdykcji, w której administrator ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, o przekazanie wszelkich istotnych informacji do celów oceny związanej z wyznaczeniem wskaźnika referencyjnego.

ESMA uzasadnia każdą decyzję o wyznaczeniu, biorąc pod uwagę, czy istnieją wystarczające dowody na to, że warunki, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, są spełnione, w świetle szczególnych właściwości danego wskaźnika referencyjnego.

ESMA publikuje swoją uzasadnioną decyzję na swojej stronie internetowej i bez zbędnej zwłoki powiadamia o niej wnioskujący właściwy organ lub wnioskujące właściwe organy.

7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu doprecyzowania metody wyliczania stosowanej do ustalania progu, o którym mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, w świetle zmian rynkowych, rozwoju cen i zmian regulacyjnych.”;

12) dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Artykuł 24a

Wymogi dotyczące administratorów istotnych wskaźników referencyjnych

- 1) W terminie 60 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 2, administrator wskaźnika referencyjnego spełniającego kryterium, o którym mowa w ust. 1 lit. a) tego artykułu, występuje o zezwolenie lub rejestrację do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania. W przypadku gdy administrator ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim i o ile dany wskaźnik referencyjny nie jest objęty decyzją dotyczącą równoważności przyjętą na podstawie art. 30, administrator ten w terminie 60 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 2, ubiega się o jedno z poniższych:
 - a) uznanie przez ESMA zgodnie z procedurą określoną w art. 32;
 - b) zatwierdzenie zgodnie z procedurą określoną w art. 33.
- 2) W terminie 60 dni roboczych od wyznaczenia, o którym mowa w art. 24 ust. 3, administrator danego wskaźnika referencyjnego, chyba że administrator ten uzyskał już zezwolenie lub został już zarejestrowany, występuje o zezwolenie lub rejestrację do wyznaczającego właściwego organu zgodnie z art. 34.
- 3) W terminie 60 dni roboczych od wyznaczenia, o którym mowa w art. 24 ust. 6, administrator danego wskaźnika referencyjnego, o ile dany wskaźnik nie jest objęty decyzją dotyczącą równoważności przyjętą na podstawie art. 30, ubiega się o jedno z poniższych:
 - a) uznanie przez ESMA zgodnie z procedurą określoną w art. 32;
 - b) zatwierdzenie zgodnie z procedurą określoną w art. 33.
- 4) ESMA lub właściwe organy korzystają z uprawnień w zakresie nadzoru i nakładania sankcji, które powierzono im na mocy niniejszego rozporządzenia, w celu zapewnienia, aby odpowiedni administratorzy wywiązywali się ze swoich obowiązków.
- 5) Właściwy organ lub ESMA wydaje publiczne ogłoszenie stwierdzające, że istotny wskaźnik referencyjny opracowywany przez administratora nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem oraz że użytkownicy powinni powstrzymać się od stosowania tego wskaźnika referencyjnego, jeżeli spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:
 - a) w terminie 60 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 2, wyznaczenia, o którym mowa w art. 24 ust. 3, lub

wyznaczenia, o którym mowa w art. 24 ust. 6, dany administrator nie wszczął procedur w celu zapewnienia zgodności z ust. 2 niniejszego artykułu;

- b) procedury udzielania zezwolenia, rejestracji, uznania lub zatwierdzenia zakończyły się niepowodzeniem;
- c) ESMA cofnęła rejestrację administratora zgodnie z art. 31;
- d) ESMA cofnął lub zawiesił uznanie danego administratora zgodnie z art. 34 ust. 6;
- e) cofnięto zatwierdzenie danego administratora;
- f) właściwy organ cofnął lub zawiesił zezwolenie udzielone danemu administratorowi lub rejestrację danego administratora.

Właściwe organy bez zbędnej zwłoki powiadamiają ESMA o wszystkich wydanych publicznych ogłoszeniach. ESMA publikuje wszystkie wydane publiczne ogłoszenia na swojej stronie internetowej. ESMA lub właściwy organ usuwa publiczne ogłoszenie bez zbędnej zwłoki, gdy tylko powód, dla którego je wydano, utraci ważność.”;

13) w tytule III uchyla się rozdział 6;

14) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Stosowanie istotnych wskaźników referencyjnych, unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot nadzorowany nie dodaje nowych odniesień do istotnego wskaźnika referencyjnego lub zestawu takich wskaźników referencyjnych w Unii, jeżeli ten wskaźnik referencyjny lub zestaw wskaźników referencyjnych są przedmiotem publicznego ogłoszenia wydanego przez ESMA lub właściwy organ zgodnie z art. 24a ust. 5. Podmiot nadzorowany nie dodaje nowych odniesień do unijnego wskaźnika referencyjnego transformacji klimatycznej ani unijnego wskaźnika referencyjnego dostosowanego do porozumienia paryskiego, ani zestawu takich wskaźników referencyjnych w Unii, jeżeli administrator tych wskaźników referencyjnych nie jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 36.

Podmioty nadzorowane regularnie sprawdzają informacje w europejskim pojedynczym punkcie dostępu (ESAP), o którym mowa w art. 28a, lub rejestrze ESMA, o którym mowa w art. 36, w celu weryfikacji statusu regulacyjnego administratorów istotnych wskaźników referencyjnych, unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej lub unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, które to wskaźniki zamierzają stosować.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego ESMA lub właściwy organ, stosownie do przypadku, może zezwolić na stosowanie wskaźnika referencyjnego będącego przedmiotem publicznego ogłoszenia wydanego zgodnie z art. 24a ust. 5 przez sześć miesięcy od daty opublikowania publicznego ogłoszenia,

z możliwością jednokrotnego przedłużenia, jeżeli jest to konieczne w celu uniknięcia poważnych zakłóceń rynku.”;

c) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmiot nadzorowany, który w istniejących umowach finansowych lub instrumentach finansowych stosuje wskaźnik referencyjny będący przedmiotem publicznego ogłoszenia na podstawie art. 24a ust. 5, zastępuje ten wskaźnik referencyjny odpowiednim wskaźnikiem alternatywnym w terminie sześciu miesięcy od publikacji tego ogłoszenia lub wydaje i publikuje na swojej stronie internetowej oświadczenie informujące klientów o braku odpowiedniego wskaźnika alternatywnego.”;

15) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 1;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Administrator mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim zamierzający ubiegać się o uznanie, o którym mowa w art. 24a ust. 1 i 3, musi spełniać wymogi niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem art. 11 ust. 4 oraz art. 16, 20, 21 i 23. Administrator mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim może spełnić ten warunek, stosując, stosownie do przypadku, zasady IOSCO dotyczące finansowych wskaźników referencyjnych lub zasady IOSCO dotyczące agencji zgłaszających ceny ropy naftowej, pod warunkiem że takie stosowanie jest równoważne ze spełnianiem wymogów niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem art. 11 ust. 4, art. 16, 20, 21 i 23.

Przy ustalaniu, czy warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest spełniony, oraz przy ocenie zgodności z, stosownie do przypadku, zasadami IOSCO dotyczącymi finansowych wskaźników referencyjnych lub zasadami IOSCO dotyczącymi agencji zgłaszających ceny ropy naftowej ESMA może uwzględnić:

- a) ocenę administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim przeprowadzoną przez niezależnego audytora zewnętrznego;
- b) zaświadczenie wystawione przez właściwy organ państwa trzeciego, w którym administrator ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.

Jeżeli i w zakresie, w jakim administrator z państwa trzeciego jest w stanie wykazać, że opracowywany przez niego wskaźnik referencyjny jest wskaźnikiem referencyjnym danych regulowanych lub towarowym wskaźnikiem referencyjnym, który nie opiera się na danych pochodzących od podmiotów przekazujących dane, z których większość stanowią podmioty nadzorowane, administrator nie jest zobowiązany do spełniania wymogów, które zgodnie z art. 17 i art. 19 ust. 1 nie mają zastosowania do opracowywania wskaźników referencyjnych danych regulowanych i towarowych wskaźników referencyjnych.

3. Administrator mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim zamierzający ubiegać się o uznanie musi posiadać przedstawiciela prawnego. Przedstawiciel prawny jest osobą fizyczną lub prawną mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w Unii, którą wspomniany administrator

wyraźnie wyznaczył do podejmowania w jego imieniu czynności w związku z obowiązkami administratora wynikającymi z niniejszego rozporządzenia. Przedstawiciel prawny wykonuje, wraz z administratorem, zadania jednostki nadzorczej w stosunku do opracowywania wskaźników referencyjnych prowadzonego przez administratora na podstawie niniejszego rozporządzenia i w tym zakresie ponosi odpowiedzialność wobec ESMA.”;

c) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Administrator mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim zamierzający ubiegać się o uznanie, o którym mowa w ust. 2, występuje z wnioskiem o uznanie do ESMA. Wnioskujący administrator przekazuje wszelkie informacje, których ESMA potrzebuje, aby upewnić się, że administrator na dzień uznania ustanowił wszelkie rozwiązania niezbędne do spełnienia wymogów określonych w ust. 2 w odniesieniu do jego wskaźnika referencyjnego lub wskaźników referencyjnych wyznaczonych zgodnie z art. 24. W stosownych przypadkach wnioskujący administrator wskazuje właściwy organ w państwie trzecim odpowiedzialny za nadzór nad nim.

W terminie 15 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza kompletność wniosku i informuje o tym odpowiednio wnioskodawcę. Jeżeli wniosek jest niekompletny, wnioskodawca przedkłada dodatkowe informacje wymagane przez ESMA. Termin, o którym mowa w niniejszym akapicie, biegnie od dnia przekazania przez wnioskodawcę takich dodatkowych informacji.”;

16) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba fizyczna lub prawna mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w Unii, która działa lub zamierza działać jako administrator, składa wniosek do właściwego organu wyznaczonego na podstawie art. 40, w państwie członkowskim, w którym osoba ta ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, w celu uzyskania:

- a) zezwolenia, jeżeli opracowuje lub zamierza opracowywać indeksy, które są stosowane lub przeznaczone do stosowania jako kluczowe wskaźniki referencyjne, jako istotne wskaźniki referencyjne, jako unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej lub jako unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego;
- b) rejestracji, jeżeli jest podmiotem nadzorowanym, innym niż administrator, który opracowuje lub zamierza opracowywać indeksy, które są stosowane lub przeznaczone do stosowania jako istotne wskaźniki referencyjne, jako unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej lub jako unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego, pod warunkiem że działalności polegającej na opracowywaniu wskaźnika referencyjnego nie uniemożliwiają przepisy sektorowe mające zastosowanie do podmiotu nadzorowanego i że żaden z opracowywanych indeksów nie mógłby zostać uznany za kluczowy wskaźnik referencyjny.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 30 dni roboczych od zawarcia przez podmiot nadzorowany umowy o stosowaniu indeksu opracowywanego przez wnioskodawcę jako odniesienie dla instrumentu finansowego lub umowy finansowej lub do pomiaru wyników funduszu inwestycyjnego lub w terminach określonych w art. 24a ust. 2 i 3, stosownie do przypadku.”;

17) w art. 36 ust. 1 dodaje się lit. e)–j) w brzmieniu:

- „e) wskaźniki referencyjne będące przedmiotem oświadczenia opublikowanego przez ESMA lub właściwy organ zgodnie z art. 24 ust. 2 oraz hiperłącza do takich oświadczeń;
- f) wskaźniki referencyjne będące przedmiotem wyznaczenia przez właściwe organy, o którym powiadomiono ESMA zgodnie z art. 24 ust. 4, oraz hiperłącza do takich wyznaczeń;
- g) wskaźniki referencyjne będące przedmiotem wyznaczenia przez ESMA oraz hiperłącza do takich wyznaczeń;
- h) wskaźniki referencyjne będące przedmiotem publicznych ogłoszeń wydanych przez ESMA i właściwe organy zgodnie z art. 24a ust. 5 oraz hiperłącza do takich publicznych ogłoszeń;
- i) wykaz unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego dostępnych do stosowania w Unii;
- j) wykaz kluczowych wskaźników referencyjnych.”;

18) w art. 41 ust. 1 dodaje się lit. k) i l) w brzmieniu:

- „k) mogą wyznaczać wskaźnik referencyjny jako istotny zgodnie z art. 24 ust. 3;
- l) w przypadku uzasadnionych podstaw, by podejrzewać naruszenie któregokolwiek z wymogów określonych w rozdziale 3a, mogą wymagać, aby administrator zaprzestał na okres nieprzekraczający 12 miesięcy:
 - (i) opracowywania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej lub unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego;
 - (ii) odnoszenia się do unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej lub unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego w nazwie wskaźników referencyjnych, które udostępnia do stosowania w Unii, lub w dokumentacji prawnej lub marketingowej dotyczącej tych wskaźników referencyjnych;
 - (iii) odnoszenia się do zgodności z wymogami mającymi zastosowanie do opracowywania takich wskaźników referencyjnych w nazwie wskaźników referencyjnych, które udostępnia do stosowania w Unii, lub w dokumentacji prawnej lub marketingowej dotyczącej tych wskaźników referencyjnych.”;

19) w art. 42 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) każdego naruszenia art. 4–16, art. 19a, 19b, 19c i 21, art. 23–29 lub art. 34, w przypadkach, w których mają one zastosowanie; oraz”;

- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. g) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:
- „(i) w przypadku naruszenia art. 4–10, art. 11 ust. 1 lit. a), b), c) i e), art. 11 ust. 2 i 3, art. 12–16, art. 21, art. 23–29 i art. 34 – 500 000 EUR, a w państwach członkowskich, w których euro nie jest oficjalną walutą, równowartość w walucie krajowej z dnia 31 grudnia 2023 r.; lub”;
- (ii) lit. h) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:
- „(i) w przypadku naruszenia art. 4–10, art. 11 ust. 1 lit. a), b), c) i e), art. 11 ust. 2 i 3, art. 12–16, art. 21, art. 23–29 i art. 34 – 1 000 000 EUR, a w państwach członkowskich, w których euro nie jest oficjalną walutą, równowartość w walucie krajowej z dnia 31 grudnia 2023 r. albo 10 % całkowitego obrotu rocznego według ostatniego dostępnego sprawozdania zatwierdzonego przez organ zarządzający – w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa; lub”;
- 20) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 13 ust. 2a, art. 19a ust. 2, art. 19c ust. 1, art. 20 ust. 6, art. 24 ust. 7, art. 27 ust. 2b, art. 33 ust. 7, art. 51 ust. 6 i art. 54 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 30 czerwca 2024 r. Komisja sporządzi sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż do dnia 31 grudnia 2028 r. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na kolejne takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2, art. 13 ust. 2a, art. 19a ust. 2, art. 19c ust. 1, art. 20 ust. 6, art. 24 ust. 7, art. 27 ust. 2b, art. 30 ust. 2a, art. 30 ust. 3a, art. 33 ust. 7, art. 48i ust. 10, art. 48l ust. 3, art. 51 ust. 6 i art. 54 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2, art. 13 ust. 2a, art. 19a ust. 2, art. 19c ust. 1, art. 20 ust. 6, art. 24 ust. 7, art. 27 ust. 2b, art. 30 ust. 2a, art. 30 ust. 3a, art. 33 ust. 7, art. 48i ust. 10, art. 48l ust. 3, art. 51 ust. 6 lub art. 54 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;
- 21) w art. 51 dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Właściwe organy i ESMA zapewniają, aby administratorzy wskaźników referencyjnych, którzy posiadali zezwolenie, byli zarejestrowani, zatwierdzeni lub uznani na dzień [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r., mogli korzystać z procedury uproszczonej, jeżeli występują z wnioskiem o udzielenie zezwolenia, o rejestrację, uznanie lub zatwierdzenie zgodnie z art. 24a ust. 1, 2 lub 3, stosownie do przypadku, do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego + dwa lata] r.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący